

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JANUAR - FEBRUAR 2017

ŠTEVILKA - NUMBER 1

LETO - YEAR 66

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

DIAMANTNO MAŠO (65 let duhovništva) bo PATER VALERIJAN obhajal v Ljubljani v nedeljo, 16. julija 2017. Njegov gvardijan pater Ambrož Mušič vabi avstralske rojake, ki bodo takrat v domovini, da pridejo na to slovesnost.

Ta šopek veselih ljudi je voščilo p. Valerijanu za njegov 91. rojstni dan.

Adventno romanje v Ta Pinu, 10.12.2016.

Voščilo za božič 2015
na mostu Princes Bridge v Melbournu.

Najboljše zelje – Najboljše želje!

Bližnja soseda naše cerkve v Kew v Melbournu, dr. Brian in njegova žena Roberta, rada prihajata ob nedeljah in praznikih v našo cerkev k sveti maši. Brian, ki je doktor psihiatrije, se uči slovenskega jezika. Ker rada potujeta, nam vedno s potovanja pošljeta tudi razglednico s pozdravi in sicer vedno napišeta tudi svoje vtise s poti v slovenščini in na koncu seveda pozdrave. Tako sem lani prejel kartico z njune skoraj trimesečne poti okrog Avstralije in na koncu – vse po slovensko – še pozdrav in »Najboljše zelje!«

Seveda sta mi Brian in Roberta zaželela »Najboljše želje!« Ko sta po vrnitvi spet prišla k maši v cerkev, sem ju pri oznanilih javno pohvalil, da sta mi pisala po slovensko in Brian je povedal, da jima je pomagal Google – internet. Jaz pa sem ju ob tej priložnosti poučil o razliki med ZELJE in ŽELJE; o razliki, ki jo ima izgovorjava te male strešice, tega malega »v« nad črko Z, ki jo s tem spremeni v Ž! In da če imamo najboljše zelje, se potem prileže še klobasa in to kranjska, sem dodal! Vsi v cerkvi smo se pošteno nasmejali. V božični voščilnici v decembru 2016 in ob daru sta mi Brian in Roberta zapisala »Najboljše želje (ni zelje!)« Vedno znova me presenetita, kako napredujeta in vesta že celo za slovensko dvojino!

Veliko dobrih želja smo si izrekli v teh prazničnih božičnih in novoletnih dneh. Tudi na naš naslov Misli smo prejeli veliko voščil ob praznovanju božičnih praznikov in vstopu v novo leto 2017. Za vse hvala in Bog povrni za vse dobre želje in darove. Sem bil pa ob nekaterih voščilih malo zagrenjen, saj so voščili le 'SEASON'S GREETINGS'. Med tem, ko se naš sosed Avstalec potrudil napisati voščilo po slovensko, dobim voščilo od najvišjega predstavništva Slovenije v Avstraliji le 'Season's Greetings' v angleščini, pa se mi zdi, da bi bilo lepo ali celo nujno, da bi poleg že tako kratkega angleškega voščila bilo zapisano tudi voščilo v našem, slovenskem jeziku. In to s ponosom in brez politične korektnosti, ki se izogiba besedi BOŽIČ - CHRISTMAS kot hudič križa. Naš največji pesnik dr. France Prešeren – njegov smrti dan 8. februarja obhajamo kot slovenski kulturni praznik – bi bil verjetno zelo vesel, da bi poleg trgovske in ekonomske izmenjave ob svetovnem jeziku podarili svetu tudi svojo praznično besedo, vsaj v obliki dobrih želja in voščil ob prazniku, ki loči dobo pred našim štetjem in dobo našega štetja let – pred Kristusom in po Kristusu – rojstvo Gospodovo, božič. Kaj ne pravi Ivan Cankar, da »slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja«?!

V angleščini znajo lepo povedati: **Christ is the Reason for the Season!**
Božični prazniki in dar novega leta Gospodovega 2017 so nam ponovno vabilo, da naj bo Kristus temelj ne le naše 'sezone', ampak vsega našega življenja. Bog živi!

pater Ciril A. Božič

Evropa išče svojo dušo

**25 let, odkar je Slovenijo
13. januarja 1992 priznal Sveti sedež**

S priznanjem samostojne Republike Slovenije in vstopom v Evropsko unijo leta 2004 se je Slovenija vrnila tja, kamor je ves čas spadala. Krščanstvo je imelo odločilno vlogo pri rojstvu Evrope. Kot pravi Romano Guardini: »Ves napredek moderne znanosti in tehnologije je mogoč samo zaradi osebne neodvisnosti, ki jo je Kristus podaril človeku.« Isti izvor pa ima tudi evropska zgodovinska zavest. Ta temelji na antični zmožnosti delovanja, tako značilni za Rimljane, in tudi na zavzetosti in ustvarjalni moči mladih evropskih narodov. Toda zadnji in odločilni dejavnik te zgodovinske zavesti je čut odgovornosti, ki ga je prebudilo krščanstvo. Okvir zgodovinskega bivanja ni večno vračanje istega, neskončno ponavljanje tega, kar se je že zgodilo, ampak neponovljivost človeka, njegovih odločitev in dejanj. To preoblikuje pojmovanje časa in mu daje skrajno resnost, kajti delovanje v času odloča tudi o človekovi usodi.

Zapustiti krščansko dediščino bi za Evropo pomenilo razprodati svojo istovetnost in jo končno izgubiti. Evropa je lahko bogata, z razvito industrijo in visoko tehnologijo, lahko vzpostavlja take ali drugačne kulturne ustanove in politične okvire, toda pomembno je, da ohrani v svoji zavesti spomin na Kristusa, ki je osvobodil evropskega človeka in ga postavil pred Boga v svobodi in veličini odrešenega. V tem smislu bi omemba krščanskih korenin v evropski ustavi (kar se žal ni zgodilo) pomenila zgolj priznanje zgodovinske in kulturne vloge, ki jo je imelo krščanstvo pri oblikovanju Evrope. Kot je dejal papež Janez Pavel II., spomin na krščanske korenine ne pomeni uvajanja kakšnega religioznega ekskluzivizma. To je spomin na svobodo, ki jo je prinesel Kristus, spomin na čudoviti zagon, ki ga je krščanstvo dalo evropskemu človeku, zagon, ki ga je privedel do zadnjih meja zemlje, po drugi strani pa ga je v notranjem potovanju privedel do zadnjih globin njegovega dostojanstva, enakopravnosti vseh in pravičnosti za vse. Današnja Evropa je poklicana, da v zavesti svojih korenin zopet najde ta zagon. In v tem bo toliko bolj uspešna, kolikor bolj bo črpala pri izviri svoje bogate religiozne in kulturne dediščine, kolikor bolj bo odkrivala svojo dušo.

Prav je, da se, ko razmišljamo o združeni Evropi in mestu Slovenije v njej, vedno znova vračamo h krščanskim koreninam, iz katerih Evropa raste in more kot taka tudi obstati. Pomembna so naša prizadevanja za celovitost sveta in harmonije v njej, ki izhaja od Stvarnika. Učlovečenje Jezusa Kristusa pomeni trajen klic vsemu ustvarjenemu, da se vrne k Očetu. Vloga Cerkve v Evropi, ki išče svojo dušo, je torej v tem, da sama vedno bolj živi iz te stvarjenjske harmonije in da v svetu fragmentarnosti in razkranosti odpira vizijo povezovanja in celovitosti. Ko Evropa išče svojo dušo, je odločilnega pomena, da se zave svojih korenin in da danes na nov način, z novo močjo in jasno vizijo usmeri svoj pogled v prihodnost.

**msgr. dr. Anton Jamnik,
ljubljski pomožni škof**

**OB VSAKOLETNEM PRAZNOVANJU DNEVA
AVSTRALIJE (26. januar) doživljamo, da tudi
naša nova domovina Avstralija išče svojo dušo.**

Iščejo jo prvotni prebivalci Aborigeni, iščemo jo tudi priseljenci, ki jo delamo kot multikulturno moderno družbo.

**Slovenci smo hvaležni Avstraliji, ker je med
prvimi čezmorskimi državami 16. januarja
1992 priznala samostojno državo Republiko
Slovenijo.** Ob srebrnem jubileju njenega priznanja ji gre naša zahvala in priznanje, da moremo mi tudi kot Slovenci tukaj živeti svojo dušo in s tem dodajati k bogastvu veličine naše nove domovine.
God bless – Bog blagoslovi nas vse!

**Pa še navedimo še pomenljive besede
102-letnega tržaškega Slovenca BORISA
PAHORJA:**

»Eden vidnih strukturalistov Claude Lévi-Strauss pravi: 'Če se hoče narod ohraniti za prihodnost, mora vzpostaviti neko nevidno mejo, da se ogradi v svojem življenju.'

Mi smo bili primorani ograjevati se. Danes smo prosti, ne ovirajo nas več razmejitve. A s tem, da presežemo svoje ograje, ni rečeno, da naj zavržemo tisto nevidno mejo, ki se je moramo držati. **Ta meja je zvestoba svoji preteklosti, da bi rešili svojo prihodnost.**«

France Balantič - celostno spoznanje ali gledanje s tretjim očesom

p. Viljem Lovše DJ

V zgodnjem srednjem veku sta dva krščanska filozofa v samostanu sv. Viktorja v Parizu omenjala tri načine gledanja in spoznavanja sveta in njegovega smisla. Njuno poimenovanje je močno vplivalo na celotno zahodno izročilo. Hugo (1078-1141) in Richard (1123-1173) sta zapisala, da je bilo človeštvu dano troje različnih oči, ki se medsebojno dopolnjujejo. Prvo oko je meseno (misel ali vid), drugo je razumsko (meditacija ali refleksija) in tretje je oko resničnega razumevanja ali kontemplacija.

Naj ponazorim z zgodbo. Trije ljudje so stali ob oceanu in opazovali sončni zahod.

Prvi je občudoval neskončno fizično lepoto in užival v dogajanju. Bil je »čuten« tip človeka, kakor je 80 odstotkov zemljanov. Ukvarjamo se s tem, kar lahko vidimo, čutimo, se dotikamo, premikamo in popravljamo. Zanje je to dovolj stvarnosti. Velike ideje jih ne zanimajo kaj dosti, niti slutnje ali veliki načrt vsega. Gledajo s prvim očesom, kar je dobro. Drugi človek gleda sončni zahod in uživa lepoto, ki jo uživa prvi. Kakor vsi ljubimci koherentnega mišljenja, tehnologije in znanosti, uživa tudi v svoji

moči, da vesolju daje smisel in razlaga, kar je odkril. Premišljuje o krožnem gibanju planetov in zvezd. S pomočjo predstave (fantazije), intuicije in razuma gleda z drugim očesom, kar je celo boljše.

Tretji človek gleda zahod sonca ter okuša vse, kar okušata in dojemata prva dva. Toda njegova zmožnost, da od gledanja in premišljevanja preide v okušanje Stvarnika mu omogoča občudovanje in strahostpoštljiv odnos do Skrivnosti, ki vse to nosi, do koherentnosti in prostorskega, ki ga povezuje z vsem drugim. Uporablja svoje tretje oko, ki je zadnji cilj in smisel vsakršnega gledanja in vsega spoznanja. To je najboljše.

Ne morem dovolj močno poudariti, da je ločitev in izguba povezanosti vseh treh nujno potrebnih pogledov v korenini večine kratkovidnosti in verske krize zahodnega sveta. Ker nimamo takšne modrosti, razne cerkve, vlade in voditelji izredno težko presežejo sebične interese 'ega', željo po nadzoru in javno nastopaštvo. Vsi smo razdeljeni na razne opozicije z nasprotnimi, največkrat zelo sebičnimi interesi. Na tej ravni pogovora resnica

nima več prostora in ni mogoča. Celo teologija zlahka postane iskanje lastne moči in vpliva, ne pa iskanje Boga in odstiranje Skrivnosti.

V takšno miselnost in v krvave čase se je rodil tudi naš pesnik France Balantič. Doživel je, kam so takratni duhovni in politični voditelji brez določene stopnje mističnega gledanja in delovanja pripeljali svet. Doživel je uničujočo moč nečloveškega izključevalnega pogleda na svet: »mi in oni«, ki je v temelju skoraj vsega nezadovoljstva in nasilja današnjega sveta.

Zgodaj dozoreli Balantič se je s poezijo, z drugačnim, a pravim orodjem, lotil iskanja odgovorov na velika vprašanja, na katera izključevalna in dualistična pamet ne bo nikdar mogla odgovoriti. Vprašanja o smrti, ljubezni, neskončnosti, trpljenju in Bogu. On je v odgovore vstopil s pesniško kontemplacijo ali molitvijo. Njegova poezija je molitev – pogovor in vzajemnost Navzočnosti. Tudi takrat, ko govori o dekletu, zemlji in smrti.

France Balantič je bil človek tretjega očesa, videc, pesnik, metafizik in pristni mistik, ki je dojemal celovito sliko življenja. Ker je gledal z vsemi tremi očesi, ni bil ekscentrik, niti fanatik niti upornik, kakor mnogi njegovi sodobniki, še posebej »revolucionarji.« Resničen mistik je namreč vedno ponižen in sočuten, kajti ve, da ne ve. Le sluti in skupaj z drugimi lahko živi Resnico.

Naliv svetlobe

Prerokbe že zore v dopolnjevanje...

O, kje si, ki na čelo dlan polagaš,
posnemaš z ustnic vse metulje sle
in njihov rožnati upor premagaš?

Moj pograd naj po tebi zadiši...

Ne vem, zakaj sem na življenja ženitnini -
Morda sem padel kakor sveča iz rok dekleta?

Sem in plakam...

bijem s perotni
kot jutranja ptica,
kot ptica ponočna,
ki mora z okrvavljenim očesom
strmeti v žar sonca...

Besed Te prosim za srca požar!

Bog ga je po njegovem življenju zgodaj odprl za kontemplativno držo do sebe in do življenja. Čuti so mu pomembni, toda France je živel in zajemal iz Skrivnosti, ki čute podarja in osmišlja, ki podarja

pamet in ji daje pravo mesto. Vsa njegova poezija gradi na prvih dveh pogledih (telesnem in razumskem) in gre potem v globino ali v resnično širino. Njegov srčno duhovni in umski prostor sta odprta hkrati s telesnim zavedanjem. Ni upora. Pesnik živi Navzočnost, Prisotnost. Doživlja jo kot trenutek globoke notranje povezanosti in stika. Vedno ga potisne v golo sedanjost in podre njegove obrambe. Doživlja hkrati globoko veselje in globoko žalost. V takšnih trenutkih piše pesmi, moli in se odpre Skrivnosti v globoki tišini.

Moj molk je padel v senco Tvojih nog
kot bolna prošnja nemega berača,
pretežka Tvoja dobra je pijača
in jezik zdaj je tihi plod, o Bog.

Srca se je dotaknil večni smeh
kipečih juter in otrok ihtenje
in smrt dreves in klatežev življenje
in klic tvoj rožni v dnevih in nočeh.
Pomagaj mi, besed mi svetlih daj,
besed, ki kakor vino se iskrijo,
ki molijo Te kot pomladni gaj!

Jaz pa bom vedno Tebi pesem pel
in kadar moji zvoki dozoriijo,
pri Tvojih bom kolenih obsedel!

Njegovo govorjenje je uravnovešeno z molkom (neizrečenim). Njegovo znanje se je od neznanja naučilo ponižnosti. Krhkost mu je pomagala k uravnovešenosti, ni postal prevzet, izključevalen in celo nasilen. Vsa luč, ki sije iz njegovih pesmi, je šla skozi šolo teme in trpljenja. Sv. Janez od Križa, eden največjih mistikov in poet, je to imenoval bleščeča tema, sv. Avguštin pa velikonočna skrivnost ali nujen prehod, ki ga mi razglajamo pri vsaki maši.

Ta skrivnost je bila osrednji aksiom Balantičevega življenja. Naj nas pritegne, da bo osrednji življenjski aksiom tudi za nas. K temu nas vabi njegova poezija, ne v neko slepo vrtenje okrog svojih lastnih občutkov in čustev.

Kako me mučiš, o Lepota strašna!
Kaj mar so ti zavržene oči,
ki v njih po tebi rosa plameni,
izgnancu svojemu ne nudiš brašna.

Zapustil vse sem, kar je ustna plašna
cedila kri pod tvojimi zobmi,
vsasal sem sapo, ki težko diši
in zdaj povsod te ljubi noga prašna.

Odstaviti od ust me hočeš krutih,
od tihih, rdečih ust, s krvjo posutih,
ki v žilah mirnih je nekoč mi tekla.

Če res besede mi ne boš več rekla,
če res umreti moram ves ubog,
te prosim, naj umrem od tvojih rok.

Najbolj neverjetna in osupljiva Jezusova značilnost je ta, da je našel Boga in bil z njim sredi nereda in nepopolnosti. Nam je naročil naj delamo enako ali pa na tem svetu ne bomo nikdar zares zadovoljni. Tudi to globoko izkustvo izžareva iz Balantičeve poezije. Zaznava veličastno dobro novico, ki od njega in od nas, ki vstopamo v njegovo doživljanje, zahteva premik zavesti.

Prav nerazumevanje srčike Jezusovega sporočila in konkretnega programa po katerem lahko tudi sami doživimo resnico, je danes naša glavna verska težava. Upanje iščemo tam, kjer nam ni bilo nikdar obljubljeno. Balantič nam ponuja drobec skrivnosti, ki nam lahko pomaga, da tudi sami spoznamo upanje sredi nereda in nepopolnosti! Pesnik nas vabi v povezanost in edinost z Bogom in vsem. In prav to je upanje, ki izžareva iz njegovega opusa. Resnično upanje nima nikakršne zveze z umsko gotovostjo, ki jo kot racionalistično potrošniška kultura ves čas brezupno iščemo.

Gospod, podaril si mi odpusčanje,
čez krotka usta vino si razlil,
da bi ljubezni Tvoje se napil,
da bi pozabil vse poti nekdanje.

Kot cvet razgrnil predte sem molčanje,
moj strah pod Tvojim plaščem je minil,
tu spal bi rad in naj dežja naliv,
naj sončnih žarkov boža me igranje.

So bratje bolečine zakopali,
z vetrovi grenki zvoki so zbežali
in z moje glave cestni prah izginja.

In moja pesem v plamen se spreminja,
lupina sanj vse bolj je sinja, sinja,
bogat sem kakor tihi glas piščali.

Iz Balantičevih pesmi se nas dotika Sveti Duh, Božja navočnost in materinska bližina. Sredi trde in razčlovečene stvarnosti takrat, in v malo drugačnih oblikah danes. Balantič nas povabi v takšno držo, v kateri nismo mi glavni nadzorniki in igralci. Zato ga je težko sprejeti, težko z njim moliti in vse kar smo, živeti v moči Duha, ki je v nas. Življenje samo bo, tako kot ga je pri Balantiču, tudi pri vsakem izmed nas razplamenelo v Božji milostni dar (2 Tim 1,6). France se zaveda, da mu je bil Ogenj dan od Drugod. Ve, da ni absolutno ničesar, kar bi lahko storil, da bi si zaslužil ali pridobil Svetega Duha in prebivanje Boga v sebi in svoje v Bogu. Med Bogom in umetnikovo dušo se tako odvija ljubeck ples, ki ohranja obojestransko svobodo.

Naj izpostavim še en dragocen vidik. V judovsko-krščanski zgodbi o stvarjenju so bili ljudje ustvarjeni po Božji podobi in sličnosti (1 Mz 1,26). Naš DNK je božanski. Božjega bivanja v nas nikdar ne moremo zaslužiti s svojim obnašanjem ali s kakršnim koli obredom, ampak ga lahko samo prepoznamo, priznamo, se ga zavedamo (Rim 11,6; Ef 2,8-10), se vanj zaljubimo (pademo v ljubezen do njega), ga sprejemamo in ga delimo z drugimi.

Kako močno zna Balantič izraziti to temeljno in večno resnico, da smo vedno in za vedno samo prevodniki, orodja, zvočne vilice, sprejemniki (Rim 8,22-27). Počasi se naučimo pravih frekvenc, da ujamemo signal. Ključna naloga pesnika in vsake duhovnosti je, da nas nauči sodelovati s tem, kar Bog že hoče storiti in je že začel delati (Rim 8,28). Balantič živi svoje življenje znotraj nerazložljivega upanja, kajti čuti ga veliko širše in globlje kot zgolj svoje. V resnici ni več njegovo lastno življenje, a je kljub temu (paradoksalno) bolj »ti« kakor kadar koli prej. To je stalna in trdna izkušnja mistikov - njihova vizija, ki je lahko tudi Tvoja in moja, in je bila tudi Balantičeva: »Zares, Gospod je na tem kraju, pa nisem vedel.« (1 Mz 28,16).

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE IN MOJSTER PLEČNIK

Nagovor ob 60-letnici njegove smrti, 7. 1. 2017
arhitekt Jože Plečnik: rojen 22. 1. 1872, umrl 7. 1. 1957

Na praznik Gospodovega razglasenja se spominjamo, da se je Kristus preko Modrih z Vzhoda hotel razodeti vsem narodom. Naj ob okrogli obletnici Plečnikove smrti tudi mi povlečemo vzporednice med vsebino tega lepega praznika in poslanstvom, ki ga je v sebi čutil in uresničil naš veliki umetnik.

Mojster Jože Plečnik ni bil le genialni arhitekt, ampak predvsem globoko veren in pokončen kristjan: preko umetnosti je želel oznanjati temeljno sporočilo krščanstva, ki je, da je Kristus prišel na svet za vse ljudi. Zato se tudi njegova umetnost preko antičnih, vsesplošno klasičnih zasnov odpira k narodom vsega sveta. Zato strokovnjaki, umetnostni zgodovinarji in arhitekti občudujejo njegovo ustvarjalnost, ki združuje slovenske posebnosti z univerzalnim izrazom in svojstvenost krščanskih simbolov z vsesplošnim človeškim občutjem za sveto in lepo.

Lahko bi rekli, da so trije darovi Modrih za nas simbol treh evropskih prestolnic, ki jih je zaznamoval Jože Plečnik: Prage, Dunaja in Ljubljane.

1. Najprej dar ZLATA: V cerkvi Presvetega srca Jezusovega na Vinohradih v Pragi si je zamislil veliko zlate barve na kipih čeških svetnikov, ki so nosili kraljevo krono – tudi Modri so z zlatom počastili Gospoda Jezusa kot KRALJA. V zgodovini krščanske umetnosti je zlata barva barva Svetega Duha in Plečnik je slovanskim bratom Čehom ob njihovi novonastali državi zaželel prav to: naj jih zlata, Božja svetloba vodi skozi zgodovino!

2. Še prej je naš veliki umetnik študiral in ustvarjal na Dunaju – tam je prvič začel risati načrte za cerkve, za svetišča, kjer se opravljajo daritve in se med bogoslužjem zažiga KADILO. Dar kadila je simbol Kristusovega duhovništva, saj je bil Kristus duhovnik, oltar in jagnje obenem. Tudi mojster Plečnik se je odločil za bogato simbolno duhovništvo, saj je bilo vse njegovo življenje daritev za Boga, ki je lepota sama. Vse njegove cerkve bodo odslej slavospev kamna, opeke, pa tudi lesa in tudi takrat novo nastalega betona, ki se naj kakor kadilo dviga v nebo!

3. Tretji dar modrih, MIRA, sveto olje pa smo ohranili za pojasnenje njegovih del v njemu najljubši prestolnici – Ljubljani. V Stari zavezi so mazili kralje, duhovnike in preroke – Modri so torej v Kristusu prepoznali tudi preroka. In šele v Ljubljani je Plečnik do kraja razumel svoje preroško poslanstvo. Preko potovanja po Italiji, posebej še v Rimu, preko študija staro-krščanskih bazilik se je poglobil v krščanske skrivnosti in je v naši Šiški zasnoval bogoslužni prostor, ki je skoraj

pol stoletja poprej vizionarsko naznanjal liturgično reformo II. Vatikanskega koncila. Znova je vzpostavil anbona, ki naznanjata središčni daritveni oltar, in s tem povedal, da sta v cerkvi dve čudoviti mizi: miza Božje besede in miza Božjega kruha. Zato tudi ni gradil oddaljenih prižnic, ampak je oznanjevanje Božje besede postavil v bližino evharističnega slavlja. Tudi našo krstilnico je napravil tako ljubko in domačo, da bi lahko doumeli, da je prva osnovna celica Cerkve domača družina. Prav v šišenski cerkvi sv. Frančiška nas krstilnica spominja na slovensko domačo hišo, obdano z brajdami in ornamentami slovenske trte, ki znova govore o domači zemlji, hkrati pa tudi naznanjajo evharistično skrivnost. Slednjič nam je Plečnik preroško naznanil, da je vsak človek s svojo enkratnostjo poklican k svetosti, kot so tudi barvne svetilke vsaka posebej enkratna, hkrati pa svetijo vsem ljudem.

Za sklep lahko povemo, da se mnogi, ki vstopajo v našo šišensko cerkev prvič, čutijo v arhitekturni višini Plečnikovega templja neznatne. In prav to je bil njegov namen: da bi vsak, ki moli, začutil svojo majhnost pred Božjo veličino, tako kot so Modri začutili veličino Božjega otroka in kljub svojemu kraljevskemu dostojanstvu priznali svojo majhnost. V tej ponižnosti pred Božjo skrivnostjo tudi mi izpovedujmo katoliško vero, ki jo je Božji služabnik Jože Plečnik izgovarjal s tolikšnim veseljem, ponosom in hvaležnostjo.

p. dr. Edi Kovač in p. Gregor Kos

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ŠKOFJE OB VSTOPU V NOVO LETO

Na začetku leta 2017 so svoje želje Sloveniji in krajevni Cerkvi izrekli tudi škofje ordinariji. Predsednik Škofovske konference in novomeški ordinarij Andrej Glavan je vsem v Sloveniji zaželel, da bi prerasli spore, ki nas delijo. Želi si tudi, da bi krščanstvo dobilo v naši družbi mesto, ki mu gre in da bi zaživela na vseh ravneh pravna država. Murskosoboški škof Peter Štumpf si želi, da leto, ki se začne, ne bi bilo preveč „birokratsko“ in težavno. Slovenija mora biti bolj človeška in bolj materinska. Mariborski nadškof Alojzij Cvikel je v ospredje postavil večjo povezanost, solidarnost in odprtost drug do drugega. Celjski škof Stanislav Lipovšek želi vsem, da bi bili v tem letu luč, sol in kvas, še zlasti tistim, ki so odgovorni za mir in skupno blaginjo. Ljubljanski nadškof Stanislav Zore iskreno želi, da bi pri nas vsak na svojem mestu odgovorno vršil svoje dolžnosti v dobro vseh. Koprski škof Jurij Bizjak pa je v luči apostolske spodbude Radost ljubezni zaželel, da bi znali iti naproti drugim in bi jih bolj vključili v življenje Cerkve.

TEDEN EDINOSTI V ZNAMENJU 500-LETNICE REFORMACIJE

Med 18. in 25. januarjem 2017 smo kristjani povezani v tednu molitve za edinost vseh, ki verujemo v Kristusa. Tega je letos zaznamovala 500-letnica začetka reformacije, zato so besedila, ki smo jih prebirali po vsem svetu, pripravili predstavniki različnih krščanskih cerkva in skupnosti iz Nemčije. Za vodilno misel so vzeli stavek iz pisma apostola Pavla Korinčanom „Kristusova ljubezen nas priganja“. Kot vsako leto so se tudi tokrat vrstila ekumenska bogoslužja v Ljubljani, Mariboru, Kopru, Murski Soboti, Celju in drugod. Škof Stanislav Lipovšek, predsednik Slovenskega ekumenskega sveta, je med drugim dejal, da je imel Martin Luter v začetku najboljši namen, da bi prenovil Cerkev, ki je vedno potrebna obnove. Pozneje je zgodovinski razvoj žal pripeljal do sporov, nasprotovanja, medsebojnih vojn in spopadov. Je pa tudi res, da je Božji Duh vseskozi nagibal in usmerjal srca med seboj sprtih bratov in sester iste vere, da smo le iskali pota, ki vodijo k popolnejši edinosti, ki je in mora biti razpoznavno znamenje Jezusovih učencev. Nadškof Stanislav Zore je pri enem izmed srečanj opozoril, da je za edinost potrebno tudi delati, ne le

moliti. Kot je dejal, se delitve začnejo v našem srcu, saj največkrat ljudi delimo na tiste, ki so nam blizu in na tiste, ki jih zavračamo. Prizadevati si moramo za to, da ljudje ne bodo v naših srcih razdeljeni. Evangeličanski škof Geza Filo pa je opozoril na pomen skupnega obhajanja 500-letnice reformacije kot zgodovinsko priložnost: „S tem ko bomo kristjani v spravljivi različnosti premostili bolečo delitev, bomo v tem svetu polnem konfliktov, vojn, revščine in prizadetosti človekovega dostojanstva, skupaj pričevali našo vero. Izraz vere je tudi to, da smo skupaj; tako tudi lažje pričujemo za Kristusa. Pred koncem molitvene osmine za edinost kristjanov je v Slovenijo prispel „reformacijski avtobus“, ki v tem letu povezuje 68 krajev v devetnajstih državah. Najprej se je ustavil v Ljubljani, zatem v Puconcih, kjer je najstarejša evangeličanska občina pri nas in v Rašici, rojstnem kraju Primoža Trubarja. Vse tri „postaje“ imajo status evropskega mesta reformacije. Ekumensko bogoslužje s predavanjem „Vsak jezik bo slavil Boga“ je v Ljubljani vodil častni škof Geza Erniša. Dogodki, ki bodo zaznamovali jubilej reformacije, se bodo vrstili skozi vse leto, še zlasti v Prekmurju, kjer sobivajo evangeličani, katoličani, binkoštniki in verniki drugih skupnosti, ki so izšle iz reformacije.

LJUBLJANSKA POBUDA

Na praznik Svetih treh kraljev so v predsedniški palači podpisali Ljubljansko pobudo za začetek postopka za sprejem nove ustave EU, ki vključuje tudi njen osnutek. Kot je dejal predsednik države Borut Pahor, želijo s tem »zavarovati evropsko idejo in jo graditi v vseh njenih razsežnostih«. Podpisniki namreč ugotavljajo, da je EU na prelomnici. Pobudo so poleg Pahorja podpisali nekdanja predsednika ustavnega sodišča Peter Jambrek in Ernest Petrič, nekdanji zunanji minister Dimitrij Rupel, člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti Tine Hribar in Niko Grafenauer ter profesor evropskega prava Matej Avbelj. Vodilo pri pripravi osnutka ustave je bilo, da je lahko EU zgolj uravnotežena unija nacionalnih držav, njihovih civilnih družb in tržnih gospodarstev. Pri tem je pomembno zagotavljanje svobode in varnosti znotraj povezave ter pravičnosti za državljane EU. Osnutek, ki ga je pripravil Jambrek, ima osem poglavij. Uvodnim določbam v preambuli sledijo poglavje z opredelitvijo EU kot

unije nacionalnih držav in državljanov, poglavje o temeljnih pravicah, nato pa tri poglavja, ki urejajo po eno od treh vej oblasti (zakonodajno, izvršilno in sodno). Sledita poglavje o finančnem sistemu ter ključno sedmo poglavje, ki opredeljuje pristojnosti nacionalnih držav na eni in EU na drugi strani. Zadnje poglavje govori o splošnih in prehodnih določbah.

NOVI POTNI LISTI

V Sloveniji so od konca prejšnjega leta na voljo novi, dodatno zaščiteni, biometrični potni listi. Glavni razlog za prenovo je varnost. V desetih letih se je namreč tehnološki razvoj na področju zaščite izjemno povečal, tako bodo po novem potni listi imeli na tretji strani dodano fotografijo imetnika, zaščiteno proti ponarejanju. Dodane so posebne zaščite, vidne zgolj pod ultravijolično in infrardečo svetlobo. Posodobljena je tudi laserska perforacija serijske številke. Zaradi nove fotografije imetnika na omenjeni strani potne listine ne bo več možnosti vpisati dveh sprememb naslova bivališča, ampak zgolj eno. Potni list ima 32 strani, dobiti ga je mogoče v petih dneh, velja za deset let, zanj pa bo treba odšteti 46,10 evra. Otroci bodo imeli še naprej nekoliko cenejši potni list s krajšo veljavnostjo.

NOVELA ZAKONA O TUJCIH

Poslanci in poslanke državnega zbora so pred koncem januarja sprejeli novelo zakona o tujcih, ki predvideva izvajanje posebnega ukrepa, ki bi zaostрил pogoje za vstop tujcev v državo. Ministrica za notranje zadeve Vesna Györkös Žnidar je pred glasovanjem poudarila, da zakon daje pravno podlago za pravočasno ukrepanje, da ne bi prišlo do izrednega stanja. Država bi lahko izdala poseben ukrep v primeru, da bi se na meji tako kot pred koncem leta 2015 začeli zbirati tisoči migrantov, ki bi želeli vstopiti v našo državo. Odgovorna oblast mora po besedah ministrice narediti vse, da do podobnega izrednega stanja ne pride. Državni zbor bo o izvajanju ukrepa odločal na predlog vlade, ko bo ministrstvo za notranje zadeve ocenilo, da bi bila lahko ali sta že zaradi spremenjenih razmer na področju migracij ogrožena javni red ali notranja varnost države. Državni zbor bo določil tudi območje izvajanja ukrepa. V skladu z njim policija tujcu, ki ne bo izpolnjeval pogojev za vstop v Slovenijo, ne bo dovolila vstopa, tujca, ki je nezakonito vstopil v državo in se na območju izvajanja ukrepov nahaja nezakonito, pa bo privedla do državne meje in ga napotila nazaj v državo, iz katere je nezakonito vstopil.

PTIČJA GRIPA

Po desetih letih se je v Sloveniji znova pojavila ptičja gripa, močno nalezljiva virusna bolezen, ki lahko prizadene vse vrste ptic. Nacionalni veterinarski inštitut že od konca minulega leta preiskuje primere poginulih labodov in drugih ptic. Do sredine januarja je ugotovil prisotnost ptičje gripe pri osmih labodih na severovzhodu države. Prvi primer so odkrili že lani na območju Maribora, preostale okužene labode so našli v Pragerskem, ob Ptujskem jezeru v občini Markovci in na ribnikih pri Rankovcih v občini Tišina. Pred koncem januarja so potrdili prvi primer okužbe pri poginjenem labodu, ki so ga našli v Sečovljah. Na upravi za varno hrano so perutninarje ob tem pozvali, da upoštevajo sklepe državnega središča za nadzor bolezni ter zadržujejo, krmijo in napajajo perutnino v zaprtih prostorih oziroma tako, da ne pride do stika s prostoživečimi pticami.

PLEČNIKOVO LETO

V januarju 2017 smo se spominjali 60. obletnice smrti arhitekta Jožefa Plečnika, minilo je tudi 145 let od njegovega rojstva, zato je v slovenskem kulturnem in cerkvenem okolju vzniknila pobuda, da obhajamo Plečnikovo leto. Arhitekt, ki je s svojimi deli zaznamoval Ljubljano, še prej pa Prago in Dunaj, globoko zakoreninjen v evangeliju, je bil „apostol resnice in lepote“. Tudi zato se je praznovanje začelo s sveto mašo, ki jo je na obletnico Plečnikove smrti, 7. januarja, v ljubljanski stolnici daroval nadškof Stanislav Zore. Zbrane je ob tem povabil, da bi se Bogu zahvalili za veliki dar, ki ga je našemu narodu in tudi človeštvu dal v mojstru Plečniku. Dan zatem so se s sveto mašo Plečnika spomnili tudi v njegovi cerkvi Srca Jezusovega v Pragi, kamor je poromala skupina Slovencev. V njegovi hiši v Trnovem, ki je spremenjena v muzej Jožeta Plečnika, se bo v tem letu zvrstilo več občasnih razstav. Prva med njimi, ki so jo odprli 20. januarja, ima naslov Plečnik na Brionih. Prikazuje doslej širšemu krogu neznane izvirne načrte vrtnega paviljona na Brionih ter fotografije Plečnikovih obiskov na gradbišču v pozni jeseni 1957 oziroma nekaj mesecev pred njegovo smrtjo. Izšla je tudi knjiga Simboli v Plečnikovi arhitekturi. Avtor tega dela Andrej Hrausky, ki se je vrsto let posvečal branju simbolike v Plečnikovi arhitekturi, je del svojih opažanj in spoznanj strnil v monografijo. Po njegovih besedah je Plečnikova simbolika univerzalno razumljiva. Knjiga, ki jo je pripravil, ne predstavlja končnega obračuna s Plečnikovo simboliko, temveč njegovo razumevanje in razlago.

PREŠERNOVI NAGRAJENCI 2017

Upravni odbor je določil, da Prešernovi nagradi za življenjsko delo letos prejmeta prevajalec Aleš Berger ter slikarka in grafičarka Metka Krašovec. Nagrade Prešernovega sklada pa so si prislužili skladateljica Nina Šenk, multiinstrumentalist in skladatelj Boštjan Gombač, pisateljica Mojca Kumerdej, skladatelj Mitja Vrhovnik Smrekar, stripar Tomaž Lavrič ter arhitekti iz Arhitekture Krušec. Aleš Berger, ki prevaja predvsem iz francoščine in španščine, Prešernovo nagrado prejema za življenjski prevajalski opus. Kot je dejal, mu je v veliko zadoščenje, **ko se ozre nazaj po svojih prevodih. Razume jo tudi kot širše priznanje prevajalskemu delu, ki je velikokrat potisnjeno ob rob, spregledano ali podcenjeno. Sprejema jo kot Aleš Berger, pa tudi kot predstavnik številnih prevajalcev, ki se trudijo, da v materinščini dobivamo dela, napisana v tujih jezikih.** Metka Krašovec pa si je nagrado prislužila z izjemnim slikarskim opusom, ki je hkrati z njenim grafičnim in risarskim opusom »nepogrešljiva sestavina mozaika slovenske likovne umetnosti«. Slovenska umetnostna kritika jo sprejema kot najpomembnejšo domačo sodobno umetnico in ji daje mesto takoj za Ivano Kobilca.

ODŠEL JE VARUH SEMENIŠKE KNJIŽNICE

V noči na 15. januar 2017 je v 89-letu starosti umrl teološki profesor prelat dr. Marijan Smolik, ki so ga nekateri imenovali tudi skromni polihistor. Njegova zemeljska pot se je začela 3. septembra 1928 v učiteljski družini v Dobu pri Domžalah. Po škofijski gimnaziji se je odločil za bogoslovje. V duhovnika je bil posvečen leta 1955. Nadaljeval je s študijem in leta 1963 doktoriral iz teologije. Zatem se je izpopolnjeval v Parizu, kjer je magistriral iz liturgike. Po vrnitvi domov je desetletja predaval liturgiko na Teološki fakulteti. Med drugim je imel na skrbi Semeniško knjižnico z znamenito baročno dvorano. Vsakemu obiskovalcu je znal povedati marsikaj zanimivega o tej prvi javni znanstveni knjižnici na Slovenskem, ki je nastajala sočasno s sedanjo ljubljansko stolnico. Tudi zato jo krasijo freske italijanskega slikarja Quaglia, ki je pred tem poslikal stolno cerkev. Marijan Smolik je od študijskih let naprej dejavno sodeloval pri liturgični prenovi v krajevni Cerkvi. Veliko svojega časa je posvetil raziskovanju slovenske verske preteklosti in napisal vrsto prispevkov, študij in znanstvenih razprav. Uveljavil se je tudi kot iskan bibliograf.

POSLOVIL SE JE PETER VENCELJ

Na novega leta dan, 1. januarja 2017, je v 78. letu starosti umrl fizik in politik dr. Peter Vencelj, doma in Stražišča pri Kranju. V prvi osamosvojitveni vladi med letoma 1990 in 1992 je bil minister za šolstvo. Zatem je bil državni sekretar za Slovence po svetu. V tej vlogi je junija 1993 obiskal tudi Avstralijo oziroma slovenske skupnosti na tej celini od Perth do Brisbane. V nagovoru, ki ga je imel pri cerkvi sv. Cirila in Metoda v Melbourne ob dviganju slovenske zastave na dan državnosti, je bilo čutiti, da iskreno ljubi domovino in slovenskega človeka. Bil je tudi predsednik Malteškega viteškega reda v Sloveniji, predsednik Društva slovensko-avstrijskega prijateljstva, član društva Slovenskih katoliških izobražencev, Društva katoliških pedagogov Slovenije in Malteške pomoči Slovenije. Do zadnjega je skušal z delom v skupnost katoliških učiteljev in tudi drugod prispevati k temu, da bi bili mladi ne le dobro izobraženi in vzgojeni, ampak tudi delavni in poštene državljanji z močno domovinsko zavestjo.

ZAPUŠČINA TINETA DEBELJAKA V NUK-u

Narodna Univerzitetna knjižnica v Ljubljani (NUK) je obogatena z dragoceno literarno zapuščino velikega Slovenca, kulturnika, urednika, pisatelja, pesnika in prevajalca dr. Tineta Debeljaka. Njegova ustvarjalna pot se je začela v domovini, ki pa jo je maja 1945 zapustil. Na drugem koncu sveta je z enako vnemo nadaljeval svoje ustvarjalno delo in v marsičem zaznamoval kulturni utrip slovenske Argentine in drugih skupnosti rojakov po svetu. Njegovi dediči so se odločili, da zapuščino izročijo NUK-u. Nekaj dni zatem, ko je ta prispela v Ljubljano, so v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa pripravili literarni večer, posvečen Tinetu Debeljaku. Na njem je Helena Janežič iz NUK-a predstavila zapuščino, ki so jo že prej hranili v knjižnici in novejši del, ki je prispel iz Argentine. Ddr. Marija Stanonik je spregovorila o dveh njegovih delih: Veliki črni maši in Kyrie Eleison. Debeljakova vnukinja Mojca Vombergar, ki je otroštvo in mladost preživljala v isti hiši kot on, je predstavila spomine na »atka«, kot so ga imenovali. Tudi Zorko Simčič, ki ga je po prvih srečanjih v Ljubljani tedensko več kot pol stoletja videval v Argentini, je poudaril, da je bil Debeljak „babica tisočim idejam“. Znal je spodbujati ustvarjalnost tistih, ki so bili šele na začetku umetniške poti. Predsednik Muzejskega društva Škofja Loka, Aleksander Igličar, pa je predstavil življenjsko pot Tineta Debeljaka in njegov pomen za Škofjo Loko, od koder je bil doma.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

ADVENTNO, BOŽIČNO IN NOVOLETNO PRAZNOVANJE

smo v Viktoriji doživeli v lepem slovenskem vzdušju in ob prijaznem vremenu. Prvo nedeljo v decembru 2016 nas je po sveti maši obiskal **Miklavž** in z njegovim obiskom in darili se je sklenilo tudi šolsko leto Slomškove šole. Prijetno je bilo **na romanju v TA PINU** v soboto, 10. decembra 2016. Iz Kew smo se odpeljali z avtobusom, mnogi so se pripeljali tja s svojimi avtomobili. Okrog 120 romarjev nas je bilo. Najprej smo se zbrali pri naši kapelici ob pesmi in petih litanijah Matere Božje in nato imeli ob 10. uri dopoldne sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba. Somaševali so p. Viljem Lovše DJ, p. David in p. Ciril. Po maši smo se odpeljali na **Slovensko društvo St. Albans**, kjer nas je pozdravil predsednik g. Slavko Blatnik in so nas vse lepo pogostili, nato pa je prispel še sveti Miklavž in obdaroval otroke. Iskrena hvala za prijaznost in gostoljubje!

Drugo nedeljo v decembru, na 3. adventno nedeljo, 10. decembra, je bila v Kew sveta maša ob 9. uri dopoldne, v GEELONGU ob 12.15 popoldne ter v ST. ALBANSU ob 5. uri popoldne. Pater

Viljem je bil povsod na razpolago za sveto spoved. V KEW so imeli tisto nedeljo ob 12.30 popoldne sveto mašo Slovaki. Po maši je imela **glasbena skupina 'Silver Strings' iz Bratislave** pod vodstvom Alene Heribanove in duhovnika – pevca solista, g. Martina Šafarika, prečudovit koncert v cerkvi vse do 3.30 popoldne ter nato kosilo v dvorani.

SVETI VEČER v soboto, 24. decembra 2016, je bil ponovno zares nekaj posebnega v veličastni 'katedrali' pod zvezdnatim nebom. Prečudovit poletni sveti večer! Naše jaslice v lurški votlini ob siju mnogih lučk sta postavila Simon Grilj in njegov oče Jože. Jaslice v cerkvi so delo Zore Kirn. Vse kipce sta v adventu polepšala in prebarvala Zorka in Volbi Černjak. Ob patru Cirilu sta na sveti večer somaševala še pater Boris Markež, gvardijan frančiškanskega samostana v Kopru, in jezuit p. Viljem Lovše, ki je na sobotnem letu v Avstraliji, ta čas v jezuitski rezidenci v Kew. Ob praznovanju božiča se nas je zbralo v Kew na sveti večer okrog 350, ob 8. uri zjutraj na božič okrog 40 ter ob 10. uri dopoldne še okrog 120 – vseh skupaj torej nekaj nad 500. V prazničnih dneh se nam je pridružilo tudi nekaj rojakov iz domovine, ki so bili v tistem času na obisku pri svojih sorodnikih in so potovali po Avstraliji.

SVETI ŠTEFAN, ponedeljek, 26. decembra, slovenski praznik dan samostojnosti in enotnosti:

Somaševanje praznične svete maše je ob 10. uri dopoldne v Kew vodil pater Boris, ki nas je v homiliji usmerjal k prazniku in zavezi naše domovine. Pred blagoslovom smo ob posneti glasbi Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije ponosno zapeli Prešernovo Zdravljico. Ob 6. uri zvečer smo še v

MORWELLU za naše majhno, a hvaležno in zvesto občestvo obhajali sveto mašo. Po maši sta nas vse povabila na svoj dom Terezija in Jože Krušec, kjer je bilo na mizi polno božičnih dobrot. Hvala!

Ob sklepu leta 2016 smo izrekli in sedaj še zapišemo NAŠO ZAHVALO vsem sodelavcem in dobrotnikom našega slovenskega misijona in revije Misli. Naša zahvala za Vas je lahko le v molitveni hvaležnosti ter v daritvi svete maše za vse žive in pokojne. **Hvala in Bog povrni!**

NEDELJA, 1. JANUAR 2017: NOVO LETO 2017, PRAZNIK MARIJE SVETE BOŽJE MATERE, svetovni dan miru:

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo! Tako smo bili tudi mi povabljeni v našo cerkev sv. bratov Cirila in Metoda, da smo s Kristusovo in našo daritvijo sprejeli dar novega leta 2017, za katerega ne vemo, kaj nam prinaša, z zaupanjem pa vse izročamo v Božje roke in iz njih tudi vse hvaležno prejemamo. Pater in ljudje v cerkvi smo bili prijetno presenečeni, da je bila naša cerkev že prvi dan leta polna! Nič se ni poznalo, tako kot včasih, da je bil prejšnji večer silvestrski!

SVETI KRST: ISABELLE MARIE LEAUMONT, roj. 26.04.2016 Mitcham, VIC. Mati Natasha Ann Leaumont roj. Pišotek, oče Andrew Peter Leaumont. Botri so: Marie Rodford Lee, Hamish Rodford Lee, Daryn Leaumont, Natalie Glanville. Sv. Ciril in Metod, Kew, 2.01.2017. Čestitke staršem, botrom, starim staršem in prvi v vrsti štirih rodov, gospe Aniti Pleško **(foto spodaj)**.

ADHNATONI RUTAR, rojena 04.10.2016, Limerick, Irska. Mati Niamh Rutar roj. Ni Choidealbha, oče Danny Rutar. Botra sta Johnny Rutar in Mairin Ni Choidealbha Seoige, ki jo je zastopala stara mama Jadranka Rutar. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.12.2016 **(foto zgoraj)**.

Naša tiskana OZNANILA cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew zapisujejo **40. leto izhajanja, revija MISLI pa je vstopila letos v 66. leto.** Misli bodo izšle v šestih številkah kot dvomesečna revija. Naročnina za leto 2017 je \$60, letalsko po svetu \$120. Posebna hvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda. **Hvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona in pri reviji Misli; hvala za vse Vaše delo, darove in praznična voščila. Bog povrni!**

Iz mesta na Daljnem Vzhodu – iz Tokia nam je poslal božična voščila, kot to stori vsako leto, pesnik in **profesor p. dr. Vladimir Kos DJ** in zapisal, da bo hvaležen daroval za nas božično sveto mašo: Dragi pater Vladimir Kos, prisrčen pozdrav Vam in Bog lonaj!

S hvaležnostjo se nas vseh spominjajo in za nas molijo tudi **sestre klarise** iz Nazarij v Savinjski dolini, iz Dolnic v Ljubljani in Turnišča v Prekmurju: »Vsem sestre voščimo iz srcá: naj blagoslov Vam Večni dá v teh svetih, novoletnih dneh; naj spremlja Vas na vseh poteh. Povrne naj Vam dobro vse, Vam vsak dan milosti daje.«

V novem letu 2017 želimo vsem polnost milosti in dobrote srca in duha, da bi bili Vaši dnevi zaznamovani z mirom, dobroto, srečo, ljubeznijo, razumevanjem in doberšnjo mero zdravja. Bog živi!
pater Ciril, pater David, misijonarka Marija Anžič

S praznikom Jezusovega krsta, ki smo ga obhajali v ponedeljek, 9. januarja 2017, se je v liturgičnem koledarju sklenil božični čas. Toda po stari slovenski navadi bomo jaslice in božične pesmi ohranili vse do svečnice, ki je praznik Gospodovega darovanja v templju, 2. februarja, in kakšno božično bomo zapeli še tudi prvo nedeljo v februarju.

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2016:

KRSTOV smo imeli 14 (6 dečkov, 8 deklic); v letu 2015 je bilo v Kew krščenih 13 otrok (8 dečkov, 5 deklic); v letu 2014 je bilo 15 krstov (9 dečkov, 6 deklic).

POROKE: V letu 2016 je bila v Kew le ena poroka, v letu 2015 so bile 3, v letu 2014 so bile 4 poroke.

SVETA OBHAJILA: V Kew smo imeli v letu 2016 nekaj manj kot 9000 svetih obhajil. Štejemo samo obhajila v naši cerkvi, ne pa tistih, ko imamo mašo po avstralskih cerkvah. Obiskovali smo bolnike v bolnišnicah in ostarele v domovih starejših ali v njihovih domovih. Teh obiskov je vedno več in hvaležni smo sorodnikom ali prijateljem, ki nas obvestijo ali spomnijo bolnika ali sorodnike na to.

SMRTI: V letu 2016 smo se v Viktoriji poslovili od 44 rojakov (19 žensk in 25 moških); v letu 2015 od 63 rojakov (38 moških in 25 žensk); v letu 2014 od 42 rojakov (22 moških in 20 žensk). Hvala vsem, ki darujete za svete maše za pokojne. To je največ, kar jim poleg molitve zanje lahko še damo.

DRUŽINSKO KOSILO bomo imeli tudi letos vsako tretjo nedeljo v mesecu, razen v aprilu, ko bo na tretjo nedeljo velika noč. V decembru 2016 in v januarju 2017 so ga pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Vedno jim priskočijo na pomoč dobre roke sodelavk in sodelavcev. Kosila med letom kuhajo še skupina z Jadrana, skupina iz St. Albansa, skupina Majde Brožič in skupina Angelce Povh. Poleg veselega druženja, praznovanj, dobre jedače in pijače nam doprinos pomaga pri vzdrževanju vsega tega, kar imamo; tako smo iz teh sredstev pred kratkim kupili dve novi kosilnici ter plačali polovico premije zavarovanja (Insurance) za cerkev in Baragov dom. Samo izdatek za zavarovanje za leto 2017 za cerkev in Baragov dom je \$12.091,95. Hvala vsem, ki redno pripravljajo ta kosila in hvala vsem, ki se jih udeležujete in vsem, ki nam s svojim darom v kuvertici pomagata, da lahko kljub tolikim boleznim in smrtim dobrotnikov še vedno ostaja sedež našega slovenskega misijona v Baragovem domu v Kew.

MOLITVENO OSMINO ZA EDINOST KRISTJANOV smo obhajali od srede, 18. januarja, do naslednje srede, 25. januarja 2017, z vodilno mislijo "SPRAVA - KRISTUSOVA LJUBEZEN NAS PRIGANJA" (2 Kor 5,14). Letošnja osmina je imela še poseben pomen, saj je minilo 500 let od protestantske reformacije v Nemčiji, ki je močno zaznamovala vso evropsko, svetovno in tudi slovensko zgodovino in kulturo. Danes vse bolj prevladuje ekumenski in molitveni duh ter dialog, k čemur nas spodbujajo tudi zadnji papeži. Papež Frančišek se je na dan reformacije, 31.10.2016, udeležil slovesnosti v Lundu na Švedskem in znova povabil vse kristjane, da utrdimo medsebojne vezi, molitev in dialog.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo imela vpis prvo nedeljo v februarju, 5. februarja 2017. Blagoslov učencev in njihovih šolskih torb bo tretjo nedeljo v februarju, 19. februarja 2017.

OBISKI: Pravimo, da se daljave vse bolj krajšajo in da ves svet postaja pravzaprav mala vas. V nekoč tako oddaljeno Avstralijo je prihajalo le malo obiskov iz domovine, sedaj pa že kar nekaj let dobivamo vse pogostejše obiske rojakov iz Slovenije, ki so naši sorodniki, prijatelji, znanci ali le znanci naših znancev. Tako, kot mi radi obiščemo Slovenijo, tako se tudi vse več ljudi od tam odloča za potovanje 'Down Under'. Vse več je letalskih prevoznikov in za nizko ceno se da daleč prileteti, in če so v Avstraliji še strici in tete, je tako tudi vse bolj domače in tudi cenejše! Tako smo v prazničnih božičnih in novoletnih dneh srečali veliko obiskov iz domovine, ki so se pridružili našemu slovenskemu praznovanju božiča.

Nekaj pa jih je menda še tako 'zavednih', da se tudi tukaj bojijo prestopiti cerkveni prag. Pa bi bilo morda za njih zanimivo že iz radovednosti pogledati, kako njihovi rojaki tukaj živimo in kot narodna skupnost praznujemo.

Polovico decembra 2016 in polovico januarja 2017 smo imeli med nami **patra Borisa J. Markeža**, gvardijana iz Kopra, sicer pa doma iz iste fare kot p. David – od Svete Trojice v Slovenskih goricah. Sedaj pa imamo pri nas **patra dr. Mihaela S. Vovka**, ki je

Vinka Rokavec in njen sin Blaž iz Moravč sta nas razveselila s harmoniko in pesmijo med družinskim kosilom v Kew v nedeljo, 15. januarja 2017. Vinka je bila z možem Bojanom in otrokoma Laro in Blažem na obisku pri svojih sorodnikih Mariji in Janezu Rotar v Melbourneu.

bil že večkrat med nami, tudi kot provincialni minister slovenskih frančiškanov. Sedaj deluje kot vikar na Sveti Gori nad Novo Gorico. Vedno smo veseli obiskov svojih sobratov in slovenskih duhovnikov: veseli **patra dr. Viljema Lovšeta**, ki rad prihaja med nas, veseli bomo osmih duhovnikov, ki nam bodo v februarju prinesli slovensko pesem, veseli fantov iz Boštanj, veseli dobre domače besede, ko se srečujemo! Zato se tudi po vsaki maši tako radi dolgo zadržimo skupaj.

Kew, nedelja, 22. januar 2017 - z leve:
p. dr. Viljem Lovše, p. mag. Ciril A. Božič, p. dr. Mihael S. Vovk, p. David Šrumpf, akolit Chris McKean.
Teden dni pozneje je p. Mihael v Sydneyu praznoval 79. rojstni dan.

Antonija Cigan je bila na obisku pri svojih sestrah v Melbourneu. Pomagala je pri pripravi nedeljskih kosil in serviranju - na fotografiji z Johnom Miklavec, ki tudi pomaga v dvorani vsako tretjo nedeljo v mesecu. Toni Zrimšek je 12. januarja letos praznoval 70. rojstni dan. Prav na ta dan je bil v delovni ekipi naših koscev. Tri dni pozneje, v nedeljo, 15. januarja 2017, pa smo ga 'ujeli' pri serviranju v dvorani. Kristina in Viljem Bauer iz St. Albansa sta 1. decembra 2016 praznovala 60. obletnico poroke. Slavljenec čestitamo!

Daniel Rutherford, sin Russla in Janike, naše zborovodnje v Kew, se je 2. decembra 2016 v Montsavlat v Elthamu poročil z Ellie Middleton. Srečno na poti zakona in družine!

NASTOP DVEH OKTETOV: Tretjo nedeljo v februarju, 19. februarja 2017, bo pri nas gostoval duhovniški **OKTET OREMUS**, osem pojočih župnikov iz ljubljanske nadškofije. Peli bodo v cerkvi in potem še v dvorani. Po slovesnem praznovanju kulturnega praznika bo sledilo praznično kosilo.

Pred nedavnim pa je napovedal svojo glasbeno turnejo po Avstraliji tudi **OKTET JURIJ DALMATIN iz Boštanj**. Dogovorili smo se, da bodo pri nas v Kew v nedeljo, 5. februarja 2017. Mesec februar, v katerem praznujemo slovenski kulturni praznik – Prešernov dan, bo tako pri nas napolnjen s pesmimi!

25 LET PRIZNANJA SLOVENIJE: Pred priznanjem Evropske skupnosti sta državo Slovenijo priznala Vatikan in San Marino, in sicer 13. oziroma 14. januarja 1992. Kanada in Avstralija pa sta bili prvi čezmorski državi, ki sta naredili ta korak. Slovenijo sta priznali 15. in 16. januarja 1992.

Po slovenski sveti maši v Wodongi, 27.11.2016.

V začetku januarja 2017 so p. Ciril, p. Darko in Marija Anžič v Sydneyu obiskali novega provinciala avstralske frančiškanske province Fr. Phillipa Miscamble in prejšnjega provinciala Fr. Paula Smitha.

Janez Zemljič (foto zgoraj z ženo Anico) je dopolnil 80 let, prav toliko tudi Slavko Ličen (na fotografiji levo z družino), Ana Horvat (fotografija spodaj z družino) pa 75 let. Ivan in Lilijana Brezovec sta v januarju 2017 obhajala 60 let poroke (foto skrajno spodaj).

Vsem slavljencem naše čestitke! Romarji v Ta Pinu: p. Mihael, Andrej in Katarina Breskvar, Mojca Sušnik in p. David.

POSTNI ČAS bomo pričeli na pepelnično sredo, 1. marca 2017. Sveta maša z obredom pepelenja bo ob 10. uri dopoldne. **KRIŽEV POT** bomo premišljevali ob nedeljah in petkih pred mašo. Prva postna nedelja bo 5. marca 2017.

SVETA MAŠA NA JADRANU ob prazniku sv. Jožefa bo v soboto, 18. marca 2017, ob 12. uri (opoldne).

POSTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 1. aprila 2017. Ob 10. uri dopoldne bo pobožnost križevega pota, ob 11. uri sveta maša.

ODŠLI SO

MARIJA BRAČKO je umrla 06.06.2016 v Ringwoodu. Rojena je bila 15.06.1934 na Ptuj. Pred mnogimi leti je bila članica Društva sv. Eme.

Hvala Majdi Pavšič za podatke.

ZORKO ABRAM je umrl v soboto, 26.11.2016, v Waverley Valley Nursing Home. Rojen je bil 18.02.1937 v vasi Škrbina pri Komnu. Leta 1958 se je poročil z Mileno v Trstu. V Avstralijo sta prispela na ladji Flaminia leta 1959: na božič v Fremantle, na silvestrovo v Melbourne. Zorko in Milena sta postala uspešna podjetnika s svojim podjetjem Delcom Engineering. Oba z ženo sta bila aktivna člana slovenskega društva Planica v Springvale. Nekaj dni pred smrtjo mu je p. David podelil zakramente. Pogrebno mašo sta obhajala domači župnik Fr. Kaz Trawicki CR in p. Ciril 2. decembra 2016 v cerkvi Good Shepherd v Wheelers Hill. Pokopan je na pokopališču Springvale. Pogreb je pokazal, da sta imela veliko dobrih prijateljev. Sožalje ženi Mileni ter sinovoma Davidu in Albertu z družinama, bratu Stojanu v Sloveniji ter ostalim sorodnikom. Brat Ljubo je že pokojni.

EMMA GJERKEŠ roj. NEMEC je umrla po dolgi in težki bolezni v krogu svoje družine dan po božiču, 26.12.2016 v Sunshine Hospital v St. Albansu. Rojena je bila 15.06.1933 v vasi Murski Petrovci pri Radencih v družini štirih otrok. Pogrebno mašo je daroval Fr. Peter Danh Trong v Holy Eucharist Church v St. Albans South 4. januarja 2017, pokopana je na pokopališču Altona Memorial. Sožalje možu Jožetu, otrokom Josephu, Ernestu, Aloisu in Mary z družinami, bratu Friedrichu Nemcu v St. Albansu in družini ter sestri Tereziji Osojnik in družini v Gornji Radgoni. Sestra Marija Jug je pokojna.

ALOJZ BRGOČ je umrl 03.01.2017 v domu MannaCare Nursing Home v Doncastru. Rojen je bil 24.03.1928 v vasi Trnje pri Pivki. Ko je bil star

22 let, je dobil zaposlitev na pošti v Pivki. Sredi februarja 1954, ko je še delal na pošti, je ilegalno prestopil mejo. Iz kampa je odpotoval na ladji za Avstralijo, kamor je prispel maja 1954 in bil napoten v kamp v Bonegillo. Od tam je prišel delat v Melbourne. Kmalu za njim so prišli še njegov brat Jože in dve sestri. Leta 1968 se je vrnil v Slovenijo, kjer se je leto pozneje (1969) poročil v Ljubljani z Ano Smrdelj iz Trnja. Tam sta se rodila sinova Aleš in Igor, saj Ana ni hotela oditi v Avstralijo. No, pa jo je potem le prepričal. V Melbourneu se je rodila hčerka Yana. Lojze je bil prijeten človek, ni poznal grdih besed. Bil je družinski človek in je otrokom nudil vse, kar jim lahko da oče. Leta 2008, kmalu po smrti brata Jožeta, je zbolel. Žena Ana je zanj dolga leta skrbela doma z vso ljubeznijo. Ko to ni bilo več mogoče, so mu poiskali dom. Pred božičem je prejel sveto maziljenje. Rožni venec in pogrebno mašo sva darovala p. Ciril in p. David v naši cerkvi v torek, 10. januarja 2017. Obred pred kremacijo je bil v družinskem krogu v kapeli Fawcner Crematorium. Sožalje ženi Ani, sinovoma Alešu in Igorju ter hčerki Yani Smith z družinami, sestri Zofiji Kočevnar na Norveškem, sestram v Melbourneu Mariji Krnel, Silvi Pertot in Milki Tavčar z družinami, družini pokojnega brata Jožeta Brgoča in bratrancu Albinu Smrdelu z družino v Melbourneu.

V MATICO POKOJNIH 2016:

ALOJZ KRUDER

r. 28.05.1933 Slovenska Bistrica
u. 12.08.2016 St. Albans VIC

EMA GJERKEŠ roj. NEMEC

r. 15.06.1933 Murski Petrovci
u. 26.12.2016 Melbourne VIC

TONE GRČAR

r. 18.01.1940 Dragomelj, Domžale
u. 03.12.2016 Wollongong NSW

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS

Lepo praznovanje in obisk svetega Miklavža smo imeli v našem društvu v soboto, 10. decembra 2016. Naš klub je pripravil darila, ki jih je Miklavž podaril otrokom. Moram povedati, da je bil Miklavž malo žalosten, ker je bilo malo otrok. Leto prej jih je bilo 20. Upam, da bo letos bolje, da ne bo tradicija izumrla. Prosim starše, dedke in babice, da poveste otrokom o veselju, ki smo ga mi doživljali v svojih otroških letih, ko smo pričakovali Miklavža in se pripravljali na božične praznike.

V imenu odbora našega društva se prav lepo zahvaljujem našim patrom in misijonarki Mariji, da so pripeljali k nam tisto soboto po končanem romanju v Ta Pinu toliko ljudi. Bilo je res praznično in naše kuharice in 'barmeni' so opravili veliko delo. Posebej naj pohvalim še predsednika Slavka Blatnika in njegove sodelavce, ki so spekli prašička na ražnju. Vsem prav lepa hvala in večkrat nasvidenje. **V imenu Odbora, Gusti Vinko**

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

»LEPO JE, da smo lahko spet skupaj«, se večkrat pozdravimo, ko se ob koncu meseca zberemo pri maši v naši cerkvi. Zadnje tedne in mesece smo bili kar precej skupaj: zbirali smo se v veselju ob božično-novoletnih praznikih, pa tudi v žalosti, ko smo se poslavljali od pokojnih članov naše skupnosti.

Ker je bil božič na nedeljo, je trajal advent polne štiri tedne. Prva adventna nedelja je bila zadnja v novembru, druga pa v začetku decembra. **Miklavž**,

ki je že teden prej obiskal Slovenski klub, se je to nedeljo ustavil tudi pri nas. Očitno zelo dobro pozna našo skupnost, saj ga spremljajo samo angelčki, parklja pa pri nas ne potrebuje. Obdaril je otroke in odrasle, vsi smo mu pa obljubili, da se bomo še naprej trudili po svojih najboljših močeh. **Miklavžu hvala za obisk – pri nas je vedno dobrodošel!**

Po maši smo imeli v dvoranci kosilo, ki ga je s sodelavkami pripravila **Angela Dodič**. Bog povrni vsem, ki ste tudi tokrat prinesli solate in pecivo in vsem, ki ste pomagali. Po kosilu je bil srečolov, zato hvala tudi vsem, ki ste prinesli in poskrbeli za dobrotke.

Sveto mašo smo imeli nato na **4. adventno nedeljo**, teden pred božičem. **V Slovenskem klubu je bilo to nedeljo tradicionalno božično kosilo**. Novo vodstvo Slovenskega kluba se je še posebej potrudilo, da so ga lepo pripravili, mi pa smo jim še enkrat zaželeli veliko uspehov in Božjega blagoslova pri prizadevanju za dobro naše skupnosti.

JASLICE: V tednu pred božičem so naši pridni sodelavci pripravili jaslce in cerkev praznično okrasili. Bog povrni **Ivanu Legiša, Matiju Polajžerju, Branku Kreseviču ter Albinu Kalc**, ki je pripeljala tudi vnukinji **Chelsea** in **Mio**. Kot vedno, sta tudi pred prazniki in med njimi za urejenost cerkve, drugih prostorov in okolico cerkve skrbela **Iva in Danilo Kresevič**. Za okrasitev s cvetjem

je poskrbela **Angela Dodič**, na oltarju pa šopke običajno pripravlja **Nada Čargo**. Bog povrne vsem, ki ste tako skrbeli, da so bila naša srečanja v cerkvi lepa in prijetna – torej tudi in še posebej tistim, ki pomagata pri bogoslužju: **našim pevcem in organistkam, Rosemary Poklar, ministrantom Isabeli in Joelu, bralcem, pobiralcem darov, števcem nabirk in vsem, ki kakor koli sodelujete in pomagata**. Zgornji skupini se jih je pridružilo še nekaj, da so po nedelji praznika Gospodovega razglasenja (8. januarja) **jaslice in božično okrasitev pospravili**. Temeljito so pregledali stvari za božično okrasitev in za jaslice, saj se je z leti nabralo precej stvari, ki jih nismo in jih ne bomo več potrebovali. Cerkev so tudi počistili – kajti dan prej je nenadoma umrla Iva Kresevič in naša naslednja maša v naši cerkvi je bila v soboto, 14. januarja 2017, ob njenem pogrebu.

BOŽIČNO PRAZNOVANJE smo pričeli z **zgodnjo polnočnico** ob 9. uri zvečer. V procesiji smo prinesli kipec Novorojenega in ga pred jaslami blagoslovili. Blagoslovili smo tudi kipce deteta Jezusa, ki so jih ljudje prinesli od doma in so jih doma položili v svoje domače jaslice. Ko smo dete položili v jaslice, smo jih blagoslovili, **Rebeka Baxter pa je s svojimi otroki** pripravila kratek božični spored – Novorojenega je pozdravil »*The Little Drummer Boy*« – seveda tudi z bobnom. Ta zgodnja polnočnica je osrednja božična praznična maša v naši cerkvi in veseli smo bili, da smo se lahko srečali in pozdravili z nekaterimi, ki jih ne vidimo velikokrat. Tudi tako je božični praznik nekaj posebnega. Naslednji dan je bila **praznična sveta maša**, kot običajno ob nedeljah, ob 10. uri dopoldne.

Dan po božiču je **praznik sv. Štefana – v Sloveniji je to tudi dan neodvisnosti in enotnosti**. Na ta dan se je leta 1990 zbral na seji slovenski parlament in razglasil rezultate plebiscita, ki je potekal 23. decembra.

Plebiscita se je udeležilo skoraj 90 odstotkov volivcev in od teh jih je 95 odstotkov z »DA« pritrnilo vprašanju »*Ali naj Republika Slovenija postane samostojna in neodvisna država?*« Državlani

Slovenije smo takrat povezani in enotni stopili na pot samostojnosti in neodvisnosti. Žal pa ta enotnost ni trajala dolgo... Teh dogodkov in naše domovine Slovenije smo se spomnili tudi pri maši na praznik sv. Štefana. Ob koncu maše je imel priložnostni nagovor **častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, g. Jadran Vatovec**, ki je povzel dogodke in nam zaželel veselo praznovanje. Zahvala častnemu konzulu.

Praznik SVETE DRUŽINE smo letos praznovali na petek. Praznovanje zavetnice naše cerkve in misijona seveda ni bilo tako slovesno, kot je na nedeljo, vseeno pa se nas je zbralo pri maši nekaj več, kot na druge petke, ko imamo mašo. Po maši smo popraznovali tudi v dvoranci. Praznovanja smo se sicer spomnili tudi v nedeljo – a to je bil že praznik Marije Božje matere, novo leto in svetovni dan miru. Razmišljali smo ob poslanici, ki jo je za dan miru napisal papež Frančišek in nosi naslov »*Nenasilje: stil politike za mir*«. Letos je bil to že 50. dan miru, dogodki okrog nas pa nas vedno bolj spodbujajo, da molimo za mir. Res se ne dogaja svetovna vojna, kot smo jih poznali v prejšnjem stoletju – papež pa opozarja na »*svetovno vojno po koščkih*«, saj se vojna in nasilje dogajata na vseh koncih sveta.

Praznik svetih Treh kraljev oz. Gospodovega razglasenja smo praznovali dvakrat: najprej na petek, 6. januarja, kot je tradicionalni datum praznika in kot ga praznujejo tudi v Sloveniji, in v nedeljo 8. januarja, kot ga praznujemo v Avstraliji. V petek smo po maši **blagoslovili »trikraljevsko vodo«**, s katero smo lahko pokropili svoje domove ob tretjem svetem večeru. To je bilo znamenje našega veselja in hvaležnosti, da je novica o Kristusovem rojstvu dosegla tudi nas in da smo po oblitvanju s krstno vodo tudi mi postali Božji otroci. Glas nebeškega Očeta »*Ti si moj ljubljeni otrok, nad teboj imam veselje*« je bil takrat namenjen nam. S praznovanjem 8. januarja smo zaključili božični krog praznovanja, čeprav bo božično vzdušje vladalo še do 2. februarja, praznika Gospodovega darovanja ali svečnice.

Praznik Jezusovega krsta, ki ga običajno praznujemo na nedeljo po Gospodovem razglasenju, smo letos praznovali v ponedeljek – in na ta praznik dopoldne nas je nenadoma zapustila naša zvesta, dobra in vsestransko požrtvovalna Iva Kresevič...

JUBILEJI: V tem času smo z dvema našima rojakinjama praznovali visoke življenjske jubileje: **HELENA PIRC**, dolgoletna naša pevka in bralka Misli je 9. decembra praznovala **95. rojstni dan**. Sedaj živi v Domu Saint Hilarion v Fulham. Tam ima tudi vso duhovno oskrbo z vsakodnevno mašo. Obiskal sem jo nekaj tednov pred rojstnim dnevom in ji čestital v imenu naše skupnosti. Z družino so praznovali na njen rojstni dan (**foto zgoraj levo**).

Prav na novo leto pa je praznovala svoj 90. rojstni dan LOTTIE AHLIN. Prvi del praznovanja je bil v cerkvi, kjer smo mašo darovali po njenem namenu in za pokojnega moža Ignaca Ahlina. Tudi Lottie je deležna duhovne oskrbe v domu Southern Cross v North Plympton. Po maši je družina povabila našo celotno skupnost na praznovanje v dvoranco, kjer smo ji čestitali in ji voščili tudi v imenu naše skupnosti (**fotografiji zgoraj**).

OBISK OKTETA: Ob koncu tedna nas bo od **24. do 27. februarja obiskal oktet »OREMUS!«** Sestavlja ga osem duhovnikov, župnikov ljubljanske nadškofije. Pred tem bodo obiskali Sydney, Wollongong, Canberro in Melbourne. Pri nas bodo **dopoldne peli pri maši**, zapeli še kakšno pesem po maši – **popoldne pa bodo imeli krajši koncert v Slovenskem klubu**.

Lepo vabljeni v cerkev in v klub!

V tem času smo se dvakrat zbrali v naši cerkvi k slovesu od naših pokojnih:

15. decembra 2016 smo se v naši cerkvi s pogrebno mašo poslovili od MERI ŽELEZNIK, ki je umrla 10. decembra v domu starejših v Grange, kjer je preživela zadnjih nekaj let svojega življenja. Rojena je bila 10. avgusta 1929 v vasi Narin (med Pivko in Ilirsko Bistrico). Bila je najstarejša v družini sedmih otrok. Ko ji je bilo 23 let, je odšla k teti v Trst, tam pa je srečala Franca Železnika in se z njim leta 1953 poročila. Naslednje leto sta prišla v Avstralijo, kjer sta se jima rodili hčerki Majda in Tatjana. Tatjana je umrla v prometni nesreči leta 1969 in ta žalost je družino spremljala vsa leta. Meri sem vsak mesec obiskoval v domu in nekaj tednov pred smrtjo je prejela tudi maziljenje. Meri zapušča moža Franca, ki je prav tako v domu za starejše (v Seaton), hčerko Majdo z možem Francem in njuno hčerko Charlotte, sestro Ivanko v Adelaidi in sestro Stanislavo v Sloveniji; trije bratje in ena sestra so že pokojni. Njenim domačim naše iskreno sožalje in molitve, Meri pa naj uživa veselje nebeškega kraljestva.

V ponedeljek, 9. januarja 2017, pa nas je pretresla žalostna vest, da je na svojem domu v West Hindmarshu nenadoma umrla IVANKA (IVA) KRESEVIČ rojena ŠAJN. Kako je to mogoče, saj je bila še včeraj vesela in zadovoljna v cerkvi in po maši v dvoranci? Ne samo to, v soboto sta z možem Danilom še čistila cerkev in druge prostore ter jih pripravljala za nedeljsko mašo. Ob novici smo zelo živo začutili, kaj pomeni Jezusova beseda, da ne vemo »*ne dneva ne ure*« (Mt 25,13).

Pokojna Iva je bila rojena 6. maja 1942 v Knežaku pri Ilirski Bistrici staršema Antonu in Julijani Šajn. Po vojni je oče pobegnil v Trst, kamor so leta 1951, ko so dobili dovoljenje oblasti, lahko prišli tudi žena ter otroka Peter in Iva, da je bila družina spet skupaj. Aprila leta 1954 so prišli v Avstralijo. Po krajših bivanjih v taboriščih Bonegilla in Woodside pri Adelaidi so se kmalu preselili v svoj skromen dom v Albert Parku. Tam sta Peter in Iva nadaljevala šolanje in odraščala ob vernih in skrbnih starših. Leta 1962 se je Iva poročila z Danilom Kresevičem, ki je bil doma iz vasi Račice. Kot mož in žena sta preživela 55 let. Ustvarila sta si dom in družino: živeli so najprej v Clovelly Parku, nato 35 let v Bellevue Heights, zadnjih 13 let pa ne daleč od slovenske cerkve v West Hindmarshu. Ne samo, da so bili kot dobri kristjani vedno povezani s Cerkvijo, z našim svetiščem in s slovensko skupnostjo so bili povezani še posebej tesno, saj je bil mož Danilo voditelj gradbenega odbora za izgradnjo cerkve. Poleg tega je Danilo svoje moči posvečal tudi Slovenskemu klubu, kjer je bil večkrat in dolgoletni predsednik. *»Žena je skrbela za dom in družino, jaz pa sem hodil v službo in bil aktiven v Slovenskem klubu in slovenski cerkvi,«* je večkrat rekel Danilo. Ko se je Danilo upokojil in sta se preselila v West Hindmarsh, sta oba kot prostovoljca sodelovala tudi pri *»Meals-on-Wheels«*, ki starejšim in onemoglim pripravljajo in pripeljejo na dom toplo kosilo. Ko je p. Janez leta 2013 odšel v Slovenijo, sta kot *»sosed«* skrbela za cerkev, hišo in okolico. Ob slovesu, kot je bil ta, človek začuti, kako so človeške besede slabotne in omejene, da bi lahko z njimi človek povedal, kaj nam je pokojna Iva pomenila in na koliko načinov se je žrtvovala za svojo družino in za našo skupnost. Ob berilu iz knjige Modrosti, ki nam zagotavlja, da so duše pravičnih v Božji roki, in da je Iva gotovo že deležna izpolnitve obljub, ki jih Jezus daje v blagrih, smo razmišljali tudi, kako jo bomo pogrešali tu, med nami. Najbolj jo bo vsekakor pogrešal njen mož Danilo, pogrešali jo bodo otroci Nives, Silvana, Olivia in Anthony z družinami, predvsem vnuki; pogrešala jo bo njena teta Frančiška Šajn v Melbournu in drugi sorodniki. Pogrešali jo bomo tudi v naši skupnosti in pri naši cerkvi, ki sta jo z Danilom redno čistila, skrbela za red v cerkvi in dvoranci, prala in menjavala oltarne in druge prte, pripravljala ali pomagala pri pripravi naših kosil, obiskovala bolne in ostarele, naredila butarice, ki smo jih potem nesli našim bolnim, in še in še bi lahko naštevati. Bila je velika podpornica misijonov: organizirala je pobiranje darov, ob

misijonski nedelji pa organizirala misijonsko kosilo. Že prve dni smo pričeli ugotavljati, v prihodnje pa bomo verjetno še bolj, za kaj vse je v cerkvi in okrog nje poskrbela – stvari, ki jih takrat morda nismo niti opazili...

Včasih sem rekel ali zapisal, da sta Danilo in Iva *»angela varuha naše cerkve«*. Morda jo je tudi zato Gospod poklical k sebi prav v času, ko je Danilo tisti ponedeljek dopoldne zalival ter urejal okolico naše cerkve in hiše. Kot se je pokojna Iva toliko žrtvovala za cerkev in skupnost Svete Družine, naj jo sedaj nebeški sodnik pridruži svoji družini svetih v nebesih, od koder bo še naprej spremljala in z nebeško priprošnjo podpirala svojo družino in našo slovensko skupnost.

Umrle je na praznik Jezusovega krsta, ki smo ga letos praznovali na ponedeljek po nedelji Gospodovega razglasenja. Iva in Danilo nista samo poskrbela, da so njuni otroci zapisani v krstnih knjigah – s krstom sta jim želela podariti vero in ljubezen do Boga ter jih postaviti in usmeriti na pot krščanskega življenja. **Tudi o tem je ob pogrebni maši lepo razmišljal njun sin, dr. Anthony Kresevič:**

Our mother, our wife, our sister, our friend,... is gone.

We all knew that this day would arrive sometime, but nobody expected it so soon.

In Matthew's Gospel, Jesus warned, "therefore you also must be ready, for the Son of Man is coming at an hour you do not expect". For our mother, she was called by Jesus to be with Him sometime on Monday morning. She was a good woman and lived her whole life in constant readiness.

Looking around this Church I see many of you who have also suffered the loss of a loved one. Often, that loss occurred over a prolonged period of time due to a long illness, such as cancer, or a decline due to old age and dementia. Mercifully Mum spared us the agony of watching her suffer a slow death.

Many times as I spoke to her over the telephone and I would ask her 'what's new in Adelaide', she would report that 'so and so' had died and she'd recently been to their funeral. She would tell me how beautiful the funeral was, and how good Pater's sermon was. She has shared many tears with some of you, attending these funerals.

She was no stranger to death and was not afraid of it.

She had a very strong Catholic Faith, as my sister Olivia reminded us. This is common among many of her fellow Slovenians, and started right from the time of her birth. Her faith came from her mother

and father. It has been hard for me to explain to my children where this sort of Faith comes from, but I now know that it was gifted to me from my mother. It is this Faith that gave her such an optimism and pragmatism in life. I am honoured that she also shared these qualities with me. It is this Faith that will help us all get through this awful time of loss and grieving.

I am sure that praying was her way of coping with all the bad things that happened in her life and in the world around her. When she was not doing anything, such as on a long bus ride, it was not uncommon to hear her muttering under her breath, or see her lips moving quietly while she prayed the Rosary. I am very comforted to see that Mum was here with us before this Mass to join in with the praying of the Rosary.

She had a great love for Mary, the Mother of Jesus. I too remember many Sundays in May being dragged along to a Marian procession. I also can't help but notice the banner of Mary leaning against the wall here in this church. It says, Marija Pomagaj, Mary Help Us! It also seems it was no accident that I attended a Marist High school, and maybe, it's no coincidence that my boys also attend a Marist school.

Like Mary, our Mum's family was very important to her. She lived for her children, and grandchildren. Many sacrifices were made for us. So many that we will never be able to fully repay or thank her.

She felt great a pleasure and pride having all her family around her, especially around the dinner table. And any visitors to our home also became a part of her family when they sat down and shared a meal that she had prepared. She had her own way of being able to stretch out the biblical 'loaves and fishes' to feed everyone, and no-one went hungry, and almost always there were lots of baskets of food left over!

As Olivia described, Mum enjoyed the simple things in life. She was not a vain person. She didn't embellish her appearance with lots of makeup and jewellery. She didn't seem to spend a lot of time getting ready to go out, but also seemed never to be ready on time. When we were kids, it was really easy to buy her presents, as she never wanted any expensive gifts. I did note however, that she did seem to go through a lot of pyjamas, dressing gowns and slippers, but fortunately they never cost us kids too much to replace.

She enjoyed bright colours, and showed this through her garden and some of her clothing. We

heard in Pater's Homily all the other many ways that she brightened up our lives.

She was not afraid to grow old, and her age didn't seem to slow her down. When she became a grandmother she wanted to be known as 'Stara mama', which means 'old mother'.

Looking around at my father, my sisters, my wife, my children and nephews and nieces, I can also recognise parts of my mother that will live on and continue to remind me of her. I can see that she will never truly be gone from our lives.

On behalf of my Father, Danilo, I would like to express his sincere desire to shake the hand, or hug, everyone that has phoned him or passed on their condolences. He has lost the Love of his Life, and he appreciates all of your kind wishes and support during this very sad time. My sisters and I would also like to thank every one of you as well, for helping us to farewell my mother on her next 'great adventure'.

We invite you all to join us at her graveside at Cheltenham Cemetery, where she will be laid to rest next to her own mother and father, and then later at the Slovenian Club (11 LaSalle Street, Dudley Park) to continue the celebration of her life, and share more stories about her.

Od pokojne mame Ive smo se poslovili v naši cerkvi z rožnim vencem in pogrebno mašo v soboto, 14. januarja 2017. V začetku smo zapeli Slomškovo *»V nebesih sem doma«*, nato pa smo prepevali Marijine pesmi. Iva je bila velika častilka Matere Božje: skrbela je za njen oltar, se udeleževala letnih Marijanskih procesij in svojo družino v molitvi izročala v njeno varstvo. Po obhajilu je vedno pričela z molitvijo *»Duša Kristusova«* in nadaljevala z *»O Gospa moja«*. Rožni venec, ki so ga domači našli pod njenim vzglavnikom in molitvenik, ki ga je imela v svoji klopi v cerkvi, so ji domači v znamenje, da še naprej računajo na moč njene molitve, položili v krsto. V nedeljo popoldne je pred domačimi jasicami prepevala Marijine pesmi; tam smo našli pesmarico, iz katere smo z domačimi izbrali pesmi, ki smo jih prepevali na pogrebu. Ko smo jo na pokopališču Cheltenham položili v grob njenih staršev, smo zapeli še pesem *»Je angel Gospodov«* in ponavljali v odpevu: *»...ko bo zadnja ura bila, Marija prid' po nas!«*

Verjamemo in upamo, da se v nebeškem kraljestvu pokojna Iva že veseli v družbi svojih najdražjih: očeta Antona (umrl 1983) in mame Julijane (umrla 2001), brata Petra (umrl 1994) in drugih sorodnikov. Naše sožalje in molitve možu Danilu, hčerki Nives,

hčerki Silvani z možem Tobyem, hčerki Oliviji z možem Stephenom in sinu Anthonyu z ženo Kerry; sožalje vnukinjam in vnukom Matthew, Ryanu, Noahu, Lucasu, Sarah, Sashi in Louisu; sožalje teti Frančiški Šajn, svakinji Silvi Šajn ter drugim sorodnikov v Avstraliji, Evropi in Ameriki.

Po pridigi patra Davida je med pogrebno mašo spregovoril pater Ciril, ki je posredoval tudi **izraze sožalja** slovenskih frančiškanov, adelaidskega nadškofa dr. Philipa Wilsona ter generalnega vikarja Fr. Philipa Marshala in našega nekdanjega provincialnega ministra, sedaj ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM, ki je zapisal: »Obvestilo o smrti gospe Ivanke Kresevič me je presenetilo. Spominjam se je kot velike dobrotne misijona v Adelaidi. S kakšno skrbjo sta skupaj z možem Danilom skrbela za cerkev, za okolico in še toliko drugih drobnih opravil, ki jih ljudje včasih niti ne opazimo, pa vendar potrebujejo pozornost in čas. Njen odhod v večnost se bo v slovenski skupnosti v Adelaidi močno poznal. Najjo Bog, ki je usmiljeni Oče, za vso skrb in ljubezen, za vse njeno razdajanje v življenju, povrne z uživanjem njegove večne bližine. Možu Danilu in vsem otrokom in vnukom izrekam iskreno sožalje in obljubljam, da bom skupaj z njimi molil za pokojno, prosil pa bom tudi dobrega Boga, naj jih v njihovi žalosti potolaži. Mir in dobro!«

Obisk Miklavža v Slovenskem klubu v Adelaidi.

V glasilu *Slovenia* in v lokalnem časopisu smo zasledili, da sta lani umrla še dva naša rojaka:

MARIJA LARATRO roj. FORTUNAT je umrla 9. avgusta 2016. Rojena je bila v vasi Selišče pri Tolminu. Za njo žalujejo mož Francesco, sinova Maurizio in Chris z družinami ter sorodniki in prijatelji tukaj v Avstraliji, v Sloveniji in Italiji. Pogrebna maša je bila 17. avgusta v cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Newton SA.

STANE JAKŠA je bil rojen 24. februarja 1934 v vasi Gradac v Beli Krajini, umrl pa je 1. septembra 2016. Zapušča ženo Marijo, sinove Viana, Marka in Daniela in njihove družine. Pogrebna maša je bila 13. septembra 2016 v cerkvi svete Bernardke v St Mary's, pokopan pa je na katoliškem pokopališču v Willungi.

pater David

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI

Nedelja, 29. januar 2017 – ob 10.00 dop.

Četrtek, 2. februar, Gospodovo darovanje - svečnica – ob 10.00 dop.

Nedelja, 5. februar – ob 10.00 dop.

Nedelja, 26. februarja – **obisk duhovniškega OKTETA »OREMUS!« iz Slovenije** – ob 10.00 dop.

Sreda, 1. marca, pepelnica – ob 10.00 dop.

Nedelja, 5. marec, 1. postna nedelja – ob 10.00 dop.

Nedelja, 26. marec, 4. postna nedelja – ob 10. uri dop.

Petek, 31. marec – ob 10. uri dop.

Nedelja, 2. april, 5. postna nedelja – ob 10. uri dop.

Nedelja, 9. april, **cvetna nedelja** – ob 10. uri dop. – blagoslov zelenja

Četrtek, 13. april, **veliki četrtek** – ob 6. uri zvečer

Petek, 14. april, **veliki petek** – obredi v čast Kristusovemu trpljenju ob 3. uri popoldne

Sobota, 15. april, **velika sobota** – blagoslov jedil ob 3. uri popoldne, velikonočna vigilijska ob 6. uri zvečer

Nedelja, 16. april, **VELIKONOČNA NEDELJA** – ob 10. uri popoldne.

V primeru sprememb vas obveščamo sproti pri mašah, preko oznanil in tudi preko obvestil slovenskega radija **5EBI FM**.

Hvala urednicam in pripravljavkam programa!

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA 2016

KRŠČENI SO BILI 4 OTROCI: 1 deček, kje bil krščen v Wollongongu in 3 deklice.

POROKE NISMO IMELI NOBENE. Leta 2013 se je poročil en par, leta 2014 nismo imeli nobenega, leta 2015 spet enega in lani spet nobenega. En par se je sicer zanimal za poroko v Wollongongu in sem povabil zaročenca, naj prideta na zapisnik, pa ju ni bilo od nikoder.

POGREBOV SMO IMELI 16: 10 MOŠKIH, 6 ŽENSK. Povprečna starost pokojnih je 81 let (pri moških 77 let in pol, pri ženskah 87 let). Najstarejša je bila žena, ki je dopolnila 95 let, najmlajši moški, ki je dopolnil 57 let. Previdenih je bilo 15. Od pokojnih sta bila dva rojaka iz Canberre in sta pokopana tam. Poleg teh sem vodil še pogreb +Ladislave Hozjan v Newcastleu, njen pogreb je vpisan v mrliško knjigo krajevne župnije.

SV. OBHAJIL: 13.518.

PRVOOBHAJANCA sta bila 2.

NEDELJNIKOV: V Merrylandsu povprečno 160, v Wollongongu 36, v Canberri 40, v Newcastleu 12, na Zlati Obali – Gold Coastu 16, na Planinki 27. Seveda se število obiskovalcev nedeljskih maš

tudi spreminja – in manjša. Lani maja smo po vsej Avstraliji šteli obiskovalce za statistiko tukajšnje škofovske konference, vendar nas je bilo takrat manj kot običajno, razen na materinski dan. Ko se bliža naša zima, gredo nekateri domov v poletje, nekateri pa že težko od doma ali ne vozijo več. Prvo nedeljo junija smo imeli zelo hudo nevihto ves dan in nas je bilo v Merrylandsu zelo malo, kot še marsikdo ne pomni. Prav tako julija in septembra v Canberri, ko nas je prav tako pošteno namočilo, deževalo je vso pot (280 km) in še pozno v noč.

MED NAMI JE BILO...

Ob lepih božičnih praznikih se najlepše zahvaljujem vsem Vam, rojakom, in obiskovalcem naše cerkve za molitve, voščila, darove, zvestim pomočnikom in molivcem.

V novembru 2016 smo generalno očistili cerkev, okolico in prostore in v naši veliki hiši, cerkvi in dvorani vedno kaj najdemo. Hvala Vam, dragi rojaki: Klara Brcar, Kristina Car, Sonja Fisher, Francka Jamšek, Zora Johnson, Anton in Elizabeta Kociper, Jože in Marija Modrijančič, Anton in Gizela Špiclin, Mihelca Šušteršič. Nekateri ste se opravičili in se boste pridružili, kadar in kakor boste mogli. Anton in Elizabeta sta tudi oprala zavese in oskrbela nekaj novih. Klara Brcar in Francka Jamšek pa sta pospravili sobo s starimi knjigami pri vhodu v cerkev, ki je bila že dolgo potrebna pridnih rok, med starimi knjigami, ploščami in kasetami pa bomo gotovo še našli kakšen star in za nas nov zaklad. Bog plačaj za veliko delo!

JASLICE so pomagali postaviti: Sonja Fisher, Lojzka in Lojze Husarek, Zora Johnson, Mojca Kovač, Gizela in Anton Špiclin, p. Darko Žnidaršič. Jenny Stariha in Mitchell Bleasing sta pripeljala in podarila borovca pri naših jasicah v cerkvi. Jenny je tudi poskrbela za kresničke. Bog povrni vsem!

Prvo sveto obhajilo v nedeljo, 4.12.2016.

MIKLAVŽEVA NEDELJA – 2. ADVENTNA NEDELJA, 4.12.2016, je spet privabila lepo število naših otrok in staršev. Pri sv. maši smo se zahvalili za šolsko in veroučno leto, dva prvoobhajanca smo pospremili k angelski mizi. Prvo sv. obhajilo sta prejela DANIEL FARRELL, sin Campbella in Mary, rojene Simčič, in SETH HOGAN, sin Trenta in Veronike, rojene Lah. Prvoobhajanca je pripravljala Olga Lah. Pridružila se jima je NIA NEMEŠ, ki je prejela prvo sv. obhajilo v cerkvi sv. Karla v Ryde-u 13.11.2016. – Prav tako sta se za 50-letnico skupnega življenja pri tej sv. maši zahvalila JOŽE IN ERNA ČRNČEC.

Po sv. maši smo sprejeli v dvorani našega Miklavža, ki nas je spet razveselil s prijazno besedo in darili. Miklavž je bil Karl Lukežič, spremljali so ga pridni angeli Ivana in Anka Perovič in njuna sestrčna Ava, parklje pa smo tokrat pogrešali, zato pa je bilo strahu manj.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV smo pripravili na praznik Brezmadežne v četrtek, 8.12. Pri sv. maši sem p. Darko podelil zakrament bolniškega maziljenja. Sončen in vroč dan je privabil lepo število nas, rojakov, k Božji službi. Po sv. maši smo se zbrali v dvorani k preprosti zakuski in klepetu. Hvala vsem, ki ste poskrbeli za dobrote, za molitve in dobro voljo!

NA 3. ADVENTNO NEDELJO sem predstavil prvi del slik, ki sem jih posnel v Argentini. Ker je slik veliko, časa pa kdaj premalo, se bomo zbrali k nadaljevanju v mesecu marcu ali, kadar bo mogoče.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA ni več tako obiskana kot nekoč, smo pa po dolgem času spet zapeli speve ob orglah, saj nas je obiskal maturant UROŠ KOVAČ iz

Lokavca nad Ajdovščino in skoraj vse dni igral pri sv. mašah. Uroš je lani maturiral na Škofijski gimnaziji Vipava, orgle igra že štiri leta in bi se rad priučil orglarstva. Zelo smo ga bili veseli tudi v nedeljo, ko je igral pri sv. maši, na božič je igral ob 9.30 in prav tako na Štefanovo. Nekaj dni je preživel pri prijateljih – družini Bavčar, za božične praznike pa sva bila skupaj v Merrylandsu. Z Južnimi zvezdami smo nekaj dni prej povadili in na praznik zapeli našemu Odrešeniku v čast.

BOŽIČNA POLNOČNICA v Merrylandsu ni bila ravno polnoštevilo obiskana, več nas je bilo pri dnevni sv. maši. Na sveti večer je bila huda nevihta, v Wollongongu, kjer sem maševal na sveti večer, pa nismo imeli nič dežja, samo par kapelj v Campbelltownu, ko sem se vračal domov. – Pred sv. mašo je Gabriella Perovič prinesla Jezuščka v jaslice. Pel je naš mešani zbor, ki mu dirigira Uroš Ergaver, na orgle je igral Damijan Nemeš. Organistka Carmen Austin je odšla domov na Filipine, kjer njen oče čaka na operacijo, in se vrne konec januarja.

NABOŽIČ smo obhajali še sv. mašo ob 9.30, ob 11.00 dopoldne in ob 6.30 zvečer pa so obhajali praznični sv. maši MELKITSKI VERNIKI – KATOLIČANI VZHODNEGA OBREDA. Njihova župnija sv. Elija v Guildfordu šteje več kot 500 družin, prihajajo iz Libanona, Sirije in Svete dežele – Izraela. Ker sedaj gradijo svojo novo župnijsko cerkev, začasno obhajajo nedeljska bogoslužja v naši cerkvi. Na sveti večer, ko sem maševal v Wollongongu, so obhajali večerno sv. mašo ob 6.30 zvečer. Na Božič pa je slovesno sv. mašo ob 11.00 v naši cerkvi sv. Rafaela vodil NJIHOV ŠKOF MSGR. ROBERT RABBAT. Škof je po sv. maši še posebej spodbudil občestvo, in se tudi nam zahvaljuje za velikodušnost in gostoljubje. Njihov diakon Georges Tadourian pa mi je povedal: »Imeli smo lep in doživet sveti večer, bogoslužje že zgodaj in z družino doma smo bili

več skupaj, ker navadno moram že zgodaj od doma, da vse pripravim za polnočnico ali za druge svete maše«. Georges je stalni diakon, poročen, oče štirih otrok, in sam mi je dejal, da je bil že prve dni po prihodu v Sydney, pred kakimi petindvajsetimi leti, pri sv. mašah v naši cerkvi. Grkokatoliški duhovniki, vključno melkiti, se lahko poročijo, vendar se morajo poročiti pred diakonskim in mašniškim posvečenjem. Lahko pa se odločijo za življenje v celibatu in so potem kandidati za škofe (škofje so neporočeni). Tudi v rimskokatoliški Cerkvi imamo stalne diakone, v Cerkvi na Slovenskem je kar nekaj novih, v Avstraliji imamo stalnega diakona Damiana Goriana v Perthu, WA. - Župnik melkitske župnije p. Joshua Anwar El Khoury in kaplan p. Melhem Haikal se prav tako zahvaljujeta. P. Joshua bo gotovo še sam kaj

napisal in povabil naša občestva, da pomagajo zgraditi njihov nov skupni dom v Bogu in da se bomo tudi bolje poznali.

NA ŠTEFANOVANJU se nas je zbralo kakih 75 pri sv. maši in praznovanju. Slavnostni govornik je bil novoimenovani vice-konzul Republike Slovenije za New South Wales MARK STARIHA. Jaz, p. Darko, sem voščil rojakom za dan samostojnosti in enotnosti in povabil, da smo nazdravili. Za glasbo in urne pete je poskrbel Štefan Šernek mlajši, ki je igral za Božji Ion, zato se mu še posebej zahvaljujemo. Oče Štefan, ki je pred kratkim praznoval 80-letnico, pa je povabil na silvestrovanje na Slovensko društvo Sydney in prav tako zapel na odru, nekaj pesmi sva zapela skupaj. Kosilo so pripravili Olga in Veronika Konda, Jenny Stariha, Lojze in Lojzka Husarek, Kristina Korpar, pri baru sta stregla Lojze Slatinšek in Rudi Korpar. Pri srečolovu smo izžrebali kar veliko srečnih dobitnikov in dobitkov, drugi pa boste imeli več sreče prihodnjič.

V POBOŽIČNIH DNEH in čez novo leto so nas obiskali: pater BORIS MARKEŽ iz Kopra, davčna svetovalka gospa Božena Macarol z Vranskega in gospod Franc Nograšek iz Kamnika. Ogledali smo si mesto Sydney, Blue Mountains, kamor smo šli dvakrat, ker je bila za Scenic World prevelika gneča, in Wollongong. Gospa Božena se je zaradi obveznosti že prej vrnila domov, p. Boris, Franc in jaz pa smo se odpravili še v Canberro in za tri dni na Gold Coast.

NA PRAZNIK GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA, v nedeljo, 8.1., je p. Boris vodil nedeljsko bogoslužje, dva zakonska para pa sta dočakala 50-letnico skupnega življenja: BRANKO in LJUBICA PEZDIRC ter MIRKO in MARIJA GODEC. – ŠTEFAN in ANA ŠERNEK pa na svečnico, 2.2.2017, praznujeta 60-letnico – BISERNO POROKO. Skupaj se bomo zahvalili Gospodu, našemu Bogu, v nedeljo po obletnici, 5. februarja.

Dva Štefana Šernek in p. Darko.

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

SVEČNICA – PRAZNIK JEZUSOVEGA DAROVANJA V TEMPLJU – je letos na četrtek, zato bo naša praznična sv. maša samo ob 10.30 dopoldne. Ob 7.00 zvečer bodo obhajali sv. mašo melkitski kristjani župnije sv. Elija iz Guildforda.

NEDELJA, 12. februar 2017: Pri sv. maši bodo somaševali duhovniki iz Slovenije, pevci okteta Oremus, ki so lani obeležili 10. obletnico delovanja in so z domačo pesmijo navdušili že mnoge Slovence doma in po svetu. V Avstralijo pripotujejo v soboto, 11.2., proti večeru, in bodo ostali med nami do ponedeljka, 27.2. Po sv. maši bo koncert v naši dvorani.

NEDELJA, 26. februar: Ob 9.30 družinska sv. maša v angleščini in **BLAGOSLOV OTROK IN ŠOLSKIH TORB** ob začetku šolskega in katehetskega leta. Do takrat se, prosim, prijavite kandidati za pripravo na prvo sv. obhajilo in sv. birmo.

SREDA, 1. marec: PEPELNICA, začetek postnega časa in dan strogega posta. Sv. maši z blagoslovom pepela in obredom pepelenja bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

KRIŽEV POT bomo molili vsak četrtek in petek v postnem času pred redno sv. mašo. **DRUŽINSKI KRIŽEV POT** bo na 5. POSTNO NEDELJO, 2. aprila, ob 9.00 dopoldne.

PRAZNIK SV. JOŽEFA, 19. marec pade letos na nedeljo, zato ga bomo obhajali dan prej, v soboto, 18. marca, s sv. mašo ob 9.30 dopoldne. Večerna sv. maša pa je že nedeljska.

PRAZNIK GOSPODOVO OZNANJENJE MARIJI, praznujemo v soboto, 25. marca. Sv. maša bo prav tako ob 9.30 dopoldne, večerna sv. maša pa je nedeljska.

Canberra: Zbrana družba je voščila Mariji Hebar za njen 80. rojstni dan.

VELIKI TEDEN: NA CVETNO NEDELJO, 9. aprila 2017, bo blagoslov zelenja na dvorišču pred sv. mašo, pri sv. maši pa dramatiziran pasijon. Bogoslužje svetega velikonočnega tridnevja bo kot običajno, na veliki četrtek bo sv. maša ob 6.00 zvečer (zimski čas!), na veliki petek obredi ob 3.00 popoldne, na veliko soboto velikonočna vigilijska ob 6.00 zvečer. Na veliko noč vstajenjska procesija in sv. maša ob 8.00 zjutraj. Blagoslov velikonočnih jedil bo ob 2.00 popoldne in potem zvečer po velikonočni vigiliji, v nedeljo pa po vstajenjski sv. maši.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne.

V februarju bo pri sv. maši 12.2. pel duhovniški oktet OREMUS iz Slovenije. Po sv. maši bodo zapeli še nekaj pesmi in se srečali z rojaki.

V marcu je sv. maša redno 2. nedeljo, 12.3., prav tako ob 5.00 popoldne.

V aprilu bodo bogoslužja:

Na cvetno nedeljo, 9.4., ob 4.00 popoldne.

Na veliki petek, 14.4., ob 7.00 zvečer (obredi Gospodovega trpljenja).

Na veliko noč, 16.4., bo sv. maša ob 12.00 (opoldne) in blagoslov velikonočnih jedil.

V maju: v nedeljo, 14.5., na materinski dan. Takrat nas bo obiskal in maševal provincial p. Marjan Čuden.

CANBERRA – GARRAN ACT – SV. PETER IN PAVEL
V februarju se bomo zbrali k sv. maši v Garranu v četrtek, 16.2., ob 6.00 zvečer, ko nas bo obiskal oktet Oremus. Po sv. maši bo koncert, nato pa skupna večerja, skupaj z našimi pevci in drugimi rojaki na Slovenskem društvu v Phillippu, ACT. V nedeljo, 19.2., ne bo slovenske sv. maše.

V marcu in aprilu sta sv. maši kot običajno ob 6.00 zvečer. Tretjo nedeljo v aprilu, 16.4., praznujemo veliko noč. Takrat bo po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil in skupaj večerjamo žegen, kakor smo doslej.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maši za slovenske rojake bosta:

Velikonočna v nedeljo, 30. aprila ob 6.00 zvečer
Na praznik Kristusa Kralja, 26. novembra ob 6.00 zvečer.

ZLATA OBALA IN PLANINKA - QLD

Sv. maša na Klubu Lipa Gold Coast bo v soboto, 4.2.2017, ob 4.00 popoldne, v nedeljo, 5.2.2017, pa na Planinki pri Brisbanu ob 10.30 dopoldne. Obiskal Vas bo p. Ciril in maševal za Vas.

Velikonočno bogoslužje bo 6. in 7.5. (Velika noč je 16.4.)

V zimskem času bo Božja služba v avgustu, takrat bo žegnanje na Planinki, septembra pa romamo v Marian Valley – v soboto, 9.9., in v nedeljo, 10.9., je žegnanje na Gold Coastu s sv. mašo ob 10.00. Če bo kakšna sprememba, se obvestimo med seboj.

SVETI KRST: MAYA ERNA ČRNČEC, Valley Heights, NSW, hči Rudija in Tanye, rojene Andrejaš, rojena 9.7.2016. Botra sta bila James Andrejaš in Erna Črnčec ml. Merrylands – Sv. Rafael, 27.12.2016.

NAŠI POKOJNI

BRANKO – BRON KOZLOWSKI je umrl 5.11.2016. Branko in brat Stanko sta bila dvojčka, rojena 3.7.1959 v Zbelovem pri Ločah pri Poljčanah. Mati Vika je v Helensburgu, kjer je obiskala strica, spoznala Johanna Kozlowskega, ki je bil Ukrajinec. Z Johannom sta se poročila in odpotovala v Avstralijo, dvojčka pa je mama pustila pri svoji sestri v Zbelovem. Vika in Johann sta imela še hčerko Suzi, Branko in Stanko pa sta se kasneje pridružila družini v Avstraliji. »To je bila velika novost s slikami v Mislih in tudi v tukajšnjem časopisu ‚Mercury‘,« pripoveduje Zvonko Groznik. Družina je živela v Corrimalu. Mati Vika je še mlada umrla za rakom v bolnišnici Bulli, stara komaj 45 let. Očim Johann je umrl pred desetimi leti. Branko se je poročil z Gabrielle in živel v Bossley Parku. Poleg žene zapušča še sina Luka in brata Stanka in sorodnike. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Benedikta v Smithfieldu v petek, 11.11.2016. Pokopan je na pokopališču Forest Lawn v Leppingtonu.

Hvala Zvonku Grozniku za sporočilo.

ŠTEFAN SEČKAR je umrl 12.11.2016 na svojem domu v Canberri. Rojen je bil v Čakovcu 28.10.1950. Otroška leta je preživeljal v Lendavi.

Izučil se je za zidarja in še mlad fant je šel delat v Avstrijo, odkoder je leta 1968 prispel v Avstralijo. Štefan zapušča ženo Jagodo, sinova Štefana in Roberta z družinama, brata Jožeta z družino in sestro Treziko in njeno družino. Zadnji dve leti je bolehal. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Kaleenu, ACT, 17.11.2016 in ga pospremili na Božjo njivo Gungahlin – Mitchell.

DRAGICA BARIČIČ rojena BRAJKOVIĆ je umrla v bolnišnici v Liverpoolu v četrtek, 8.12.2016 zvečer. Rodila se je 5.10.1936 v Loviču Prekriškem (pri Karlovcu) na Hrvaškem. Poročena je bila z Rokom Baričičem, ki prihaja iz okolice Jasna pri Ilirski Bistrici. Poleg moža Roka zapušča sina Jadrana, nečakinjo v Sloveniji, nečake na Hrvaškem, v Sydneyu brata Jožeta in Lovra z družinama, v Kanadi pa sestro Pepico in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v sredo, 14.12.2016, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in njeno telo položili v zemljo na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARICA TOMAŽIČ rojena FLAJNIK je umrla v nedeljo, 18.12.2016 v Columbia Aged Care v Strathfieldu, NSW. Rojena je bila v Perudini v župniji Vinica 13.2.1921. Petnajstletna je šla služiti v Ljubljano. Izučila se je za kuharico in delala v hotelu Turist. Leta 1958 se je odpravila za boljšim kosom kruha v Avstralijo, kjer sta se poročila s sovaščanom Jurijem Tomažičem, s katerim sta se dopisovala, ko je odšel na peto celino. Oba z možem sta vodila trgovino v Enfieldu, kasneje sta živela v Strathfieldu in potem v Homebushu. Marici sta sledili mlajši sestri Francka in Danica. Jurij in Marica nista imela otrok, bila pa sta kakor skrbna oče in mama sestrama, svakoma in nečakom in zelo so si pomagali, vsi tudi dejavno sodelovali v naši slovenski cerkvi sv. Rafaela in misijonu v Merrylandsu, v kuhinji in pri postrežbi v dvorani in v drugih dejavnostih. Mož Jurij je umrl leta 1998. Marica je zadnja leta živela v domu počitka in vsak mesec prejela obhajilo in dan pred smrtjo je bila maziljena. Marica zapušča sestri Francko Mramor in Danico Marinč in njuni družini, nečaka Janeza Tomažiča, v Sloveniji pa sestro Johano in družino, nečakinjo in nečaka. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 23.12.2016, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Teti je v slovo spregovoril nečak Jožko. Pokopana je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

MARIJA JAKLIČ rojena LEBAR je umrla v bolnišnici Prince of Wales Hospital v Randwicku v petek, 30.12.2016 popoldne. Rodila se je 14.11.1935 na Gornji Bistrici v župniji Črenšovci kot druga od štirih

otrok staršema Ferdinandu in Mariji. Preden je prišla v Avstralijo, je tri leta in pol živela v Lyonu v Franciji, kjer je delala v katoliški šoli in v internatu kot kuharica, strežnica, čistilka in gospodinja dijakom. Leta 1959 sta se poročila s Stanislavom – Slavkom Jakličem, ki je bil doma z Dol pri Litiji, v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Družina si je svoj novi dom ustvarila v Albion Parku. Marija je rada in redno do svoje bolezni prihajala k slovenskim sv. mašam v našo cerkev vseh svetih v Figtreeju, darovala za svete maše za svoje najdražje. Rada je imela svojo družino in dom, sosede in znance in imela veliko prijateljev, skrbela za domačo hišo in vrt, ki ga je skrbno obdelovala. Do vseh je bila velikodušna; vsi člani družine so zelo pozorni, redno so pisali tudi nam, patrom, in drugim sorojakom za božične in velikonočne praznike ter ob drugih priložnostih. Leta 2013 je nenadoma umrl mož Stanislav, kmalu za njim še njena svakinja Zinka in stric Ferdinand. Možja je zelo pogrešala. Pred šestimi meseci je nesrečno padla, si poškodovala vretenca (Spinal Cord Injury) ter bila dolge mesece na zdravljenju v bolnišnici Prince of Wales. Domači in prijatelji so jo redno obiskovali, celo škof Peter Ingham iz Wollongonga jo je obiskal, saj hči Ana poučuje na katoliški šoli. Marija je bila v bolezni in trpljenju vedra in potrpežljiva, imela je močno voljo in tudi zdravniki so bili veseli uspešne

rehabilitacije. Po šestih mesecih je spet hodila in veselila se je, da pojde za božične praznike domov. Toda Gospod jo je nepričakovano poklical v svoj večni dom. Marija zapušča hčer Ano, sina Stana z ženo Donno, vnuke Mitchella, Bryanno, Maddison in Corey-a, v Sydneyu sestrično Ano Šernek in njeno družino, v Sloveniji pa brata Matija in sestri Angelo in Ano in njihove družine. Pogrebno sv. mašo je vodil domači župnik župnije sv. Pavla v Albion Parku v četrtek, 12.1.2017. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču.

AMELIA ZANIER – ZANUTTINI rojena CERKVENIK je umrla 30.12.2016 v Mosmanu, NSW. Luč sveta je zagledala 28.8.1919 v Gradišču ob Soči, nedaleč od Gorice. Po poklicu je bila šivilja, v Avstralijo je prišla leta 1955. Naslednje leto sta se civilno poročila s Terzom Zanuttinijem, kasneje sta se cerkveno poročila v Merrylandsu; p. Valerijan je blagoslovil njun zakon. Imela sta hčerko Mario Tereso, ki je sedaj že pokojna, prav tako je mož Terzo pokojni že 24 let. Odtlej je živela sama, zadnje leto pa v domu počitka v Mosmanu. Amelia zapušča nečakinjo v Kanadi in svake z družinami. Pogrebno sv. mašo so obhajali 5.1.2017 v cerkvi Srca Jezusovega v Mosmanu, pokopana je na pokopališču Macquarie Park Cemetery.

Hvala Mariji, Ireni in Mary Lipec za sporočilo. pater Darko

SLOVENSKA SKUPNOST V PERTHU, ZAHODNA AVSTRALIJA

Pošiljam nekaj novic iz Slovenske skupnosti v Perth-u: 23. oktobra 2016 je imel Slovenski klub Perth letni občni zbor in ker ni bilo dovolj prisotnih članov, smo odločili, da bo naslednji sestanek 13. novembra. Tega zbora se je udeležilo zadostno število članov, da smo lahko izvolili novi odbor. Že dalj časa so člani želeli, da bi v odbor kluba prišli mlajši iz druge generacije in to se je sedaj uresničilo, le jaz sem med njimi starejši. Za zasluge in neutrudno delo so člani bivšemu predsedniku Franku Pavzinu in njegovi soprogi Veri podelili ‚Life membership‘ – doživiljenjsko članstvo. V novem odboru smo naslednji: predsednica je Marjana Kaker; podpredsednik je Damjan Urbanica; tajnik Igor Emeršič; blagajnik pa moja malenkost – Tone Resnik. Ostali odborniki so še: Mike Jerman, Suzie Surina in Žiga Prosen. Ker je naš klub po številu članov zelo majhen, bo novi odbor imel kar precej dela ali skrbi za preskrbo financ, da se bodo lahko plačevale razne obveznosti. Prvo prireditev (miklavževanje) je novi odbor zelo lepo organiziral in je bilo videti

veliko mladih slovenskih obrazov in tudi veliko malčkov, ki jih je Miklavž obdaril.

Lep pozdrav vsem bralcem Misli in Bog Vas živi!

Tone Resnik

Na fotografiji z leve: Žiga Prosen, Marjana Kaker, Tone Resnik, Suzie Surina, Igor Emeršič in Damjan Urbanica. Odsoten je bil Mike Jerman.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Besedilo in foto: predsednik Štefan Šernek

DOMAČA VINA: Poizkušanje domačih vin smo imeli v nedeljo, 27. novembra 2016 popoldan, s pričetkom ob eni uri. Poleg petih pridelovalcev vin se nas je zbralo kar precej članov in prijateljev. Najboljša tri vina so bila nagrajena in vinarji so prejeli denarne nagrade: 1. nagrado Toni Špiclin, 2. nagrado Karlo Lenarčič in 3. nagrado Rafo Zadel. Imeli smo lep in vesel popoldan, saj so nas muzikantje to popoldne zabavali od ene do pete ure. Pater Darko je ta dan pripeljal na kosilo člane Igralske skupine iz Melbourne, ki so tisto nedeljo gostovali v Merrylandsu (**foto desno**). Ob poskušanju vin smo pripravili pravo domačo hrano: kranjske klobase, krvavice in kislo zelje s fižolom. Zelo so bili veseli domačega slovenskega vzdušja in hrane. Zvečer smo se poslovili in jim zaželeli srečno pot domov v Melbourne.

SVETI MIKLAVŽ: V nedeljo 4. decembra 2016 nas je obiskal Miklavž. Zbralo se nas je okrog 150, tudi precej otrok v starosti od enega do trinajstih let. Ob prihodu Miklavža v spremstvu angelčkov in parklja so ljudje zaploskali. Miklavž je vse pozdravil in nagovoril še posebej otroke. Razdelil jim je darila, tudi darila, ki jih je za vsakega otroka pripravilo naše društvo. Otroci so bili veseli dobrega svetnika in daril, ki so jih dobili. Sledil je ples do 5. ure – igral je ansambel Alpski odmevi.

SILVESTROVANJE: Na Slovenskem društvu Sydney smo imeli na zadnji dan leta, 31. decembra 2016, silvestrovanje. Pričeli smo ob 7. uri zvečer. Pričakovali smo kakih 150 ljudi, a se nas je zbralo samo 115. Ljudje vse težje vozijo ponoči in ne morejo priti. Že ob prihodu jih je čakal narezek (pršut, klobase, oljke, paprika in sir) z žemljicami. Kake pol ure pozneje smo pričeli z večerjo: prekajena svinjska krača, piščančje meso, krompir, zeljnata solata s fižolom in žemljice.

Glavno jed so si prihajali iskat sami, miza za mizo – v eni uri so bili vsi postreženi. Uro pozneje smo servirali še torto in ljudje so bili zadovoljni – nekateri pa so rekli, da bi že tako obilen narezek bil dovolj. Lepo je, da so bili vsi zadovoljni.

Hvala našim kuharicam in kuharjem za pripravo silvestrske večerje na Slovenskem društvu. Po večerji je pričel igrati ansambel, ljudje so pričeli plesati in vriskati ter se pripravljali na prihod novega leta. Ko se je bližala polnoč, sva z ženo Ano stopila na oder in kot predsednik Slovenskega društva Sydney sem vsem zaželel zdravo in uspešno novo leto 2017. Seveda so si tudi ljudje voščili med sabo in tako smo se poslovili od starega leta in vstopili v novo. Ansambel je nadaljeval z igranjem, dokler so bili ljudje še pripravljeni plesati.

IZ KRALJICINE DEŽELE – QUEENSLAND

Mirko Cuderman

Prilagam fotografijo obiska Miklavža pri društvu Planinka. Čeprav smo pogrešali mlade novodošle družine iz Slovenije, so nas toliko bolj razveselili otroci naše tukajšnje generacije. Posebno lepo nas je zabavala

Pika Nogavička, ki se je pridružila Miklavževi skupini. Vsi otroci so bili lepo postreženi s sladkarijami in darovi. Posebna hvala gre glavni kuharici Sofiji in vsem ostalim ki so pomagali, da je bilo miklavževanje res veselo. Predsednik Tone Brožič nas je ob koncu še povabil na naslednjo društveno srečanje, ki bo na prvo nedeljo v februarju, 5.2.2017 ob 10.30, ko nas bo obiskal pater Ciril in za nas, kakor tudi za rojake na Zlati Obali, daroval slovensko sveto mašo.

Od 12. do 15. januarja 2017 nas je obiskala Cilka Žagar iz Lightning Ridgea. Obiskala je vse prijatelje od Zlate obale naprej gor do Mt. Mee in Bribie Islanda. Cilka nam je že vsem dobro poznana po svojih zanimivih dopisih v Mislih. Pridružila se ji je tudi Barbara Suša iz Slovenije, ki je v Queenslandu zaključila svoj obisk pri rojaki v Avstraliji. Obah, Barbare in Cilke, smo bili veseli, da smo si v pogovorih osvežili prijateljstvo in obenem vsaj za časno zblížali razdalje, ki nas ločijo. Lep pozdrav vsem!

MIKLAVŽEVANJE, nedelja, 11. decembra 2016

Vsako leto se več otrok zbere na dan, ko pride ljubeznivi in radodarni svetnik, sveti Miklavž v spremstvu angelov in obdari vse otroke, ki na njegovo vprašanje potrdijo, da so bili »zelooo pridni!«, ubogali starše, pomagali mami in atu pri delu in imelo same odlične uspehe v šoli.

Vesela prireditev se je začela s kosilom za vse otroke, ki so ga na BBQ pripravili odborniki kluba, medtem ko so na dvorišču pripravili gumijasti grad, mini golf, poslikali obraze malčkov in pripravili prostor še za dodatne obiskovalce, ki so pozabili rezervirati prostor.

Sveti Miklavž s spremstvom angelov je prišel po kosilu in množica otrok se je zbrala v dvorani. Parkljev niso povabili v spremstvo svetnika, ker se jih majhni otroci bojijo, angeli pa so pridno pomagali deliti darila.

Po končani obdaritvi so otroci navdušeno odpirali pakete, nakar so se odpravili na klubsko dvorišče, kjer jih je čakalo otroško igrišče, gumijasti grad in druge zabave.

BALINARJI - MEDKLUBSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL sobota, 17. decembra 2016

Vsako leto organiziramo v mesecu decembru tekmovanje v čast enemu najpomembnejših pisateljev v slovenski literaturi, Ivanu Cankarju, katerega doprsni kip stoji na dvorišču Kluba Triglav Mounties. V soboto zjutraj so se zbrali balinarji iz vseh slovenskih klubov iz Sydneya in okolice: Klub Planica Wollongong, Slovensko društvo Sydney in domači balinarji Kluba Triglav Mounties, da bi se pomerili v tekmovanju za prehodni Cankarjev pokal.

Mira Smrdel iz SD Sydney zaradi operacije kolena za zdaj ne more balinati. Vedno pa nam pošlje pladenj svoje odlične potice in orehovih kifeljčkov in nas tudi obišče pri tekmovanju.

Kakor zanalašč se je zbralo 36 tekmovalcev, ravno prav

Marta
Tomšič,
Mira in Miro
Smrdel.

Odborniki kluba pečejo BBQ: Dora
Hrvat, John Rapinette, Lojze
Magajna, Ivana Krobe in Emil Hrvat.

Mini golf za otroke

Miklavž z otroki

za 12 skupin po tri tekmovalce. Partnerje v trojkah so izžrebali, tako, da se ljudje malo pomešajo med seboj, se spoznajo in sklenejo poznanstva in nova prijateljstva. Po dveh končanih igrah, ki so trajale vsaka po eno uro in četr, smo se zbrali v prijetno ohlajeni dvorani k kosilu. Po kosilu smo imeli še dovolj prostega časa, da smo si natočili kozarček ali dva rujnega vinca, Veselko je raztegnil harmoniko in zaslišala se je vesela pesem v vsaj treh jezikih. Vesele balinarje je bilo kar težko prepričati, da je treba popoldne odigrati še tretjo igro in finale. Prav s težavo so prenehali prepevati. V finalu so se zmagovalne ekipe razvrstile takole: prvo mesto: Karlo Lenarčič, Carmen Nadalin in Silvo Jugovac; Drugo mesto: Emil Hrvat, Marica Furlan in Toni Saija; tretje mesto: Luciano Brentin, Vida Grlj in Emiljan Kukovec; četrto mesto: Albert Vozila, Connie Saija in Miro Kovačević. Razdelili so jim lepe nagrade in nato smo sedli k skupni večerji z namenom, da se čez nekaj tednov spet srečamo na tekmovanju za Prešernov pokal na igriščih Slovenskega društva Sydney.

V NOVO LETO GOSPODOVO 2017 V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES Silvestrovo 2016

Kako zelo čas hiti in mi z njim! Dvakrat se obrnemo in že so tu ponovno božični prazniki in že prihaja novo leto z ognjemeti in hrupom po celem svetu - vsaj tako je videti po televiziji. Naša prva generacija naseljencev še vedno tradicionalno teži za tem, da bi vstop v novo leto preživel v družbi prijateljev v naših klubih in organizacijah, medtem, ko se naši »mladi«, se pravi druga generacija avstralskih Slovencev,

Jessica Kukovec in Martha Magajna
vodita tekmovanje.

Po kosilu smo malo zapeli
ob spremljavi harmonike.

Balinarji treh klubov v nedeljo, 11. decembra 2016.

katere tudi pri petdesetih letih še vedno kličemo »mladi«, se rajši odločijo za družbo milijona navdušencev, ki se zberejo okoli sydneyskega pristanišča in slavijo prihajajoči praznik na avstralski način, v parku ob morju s »piknik- veselico« z »Eskijem«, polnim hladne pijače in prigrizkov, v družbi svojih prijateljev in vrstnikov in čakajo na polnočni ognjemet, ki bo napovedal vstop novega leta. Mi stari smo se še vedno zbrali v klubu, ki nam je preko petdeset let drugi dom, sedli k večerji s prijatelji, se veselili njihove družbe in obžalovali odsotnost tistih, ki zaradi bremena let ali slabega zdravja ne morejo več voziti ponoči in so se odločili, da bodo pričakali novo leto kar doma.

Živahna muzika nas je dvignila k plesu in kar kmalu je prišla polnoč, ko smo nazdravili novemu letu s kozarcem šampanjca. Objeli smo prijatelje, zaželeli drug drugemu vse najboljše v novem letu in si izmenjali silvestrski poljub.

In že smo bili v drugem letu! Kako hitro čas poteka! Srečno novo leto, zdravja in zadovoljstva in vsega, kar vam srce želi!

BALINANJE V NOvem LETU 2017

Imeli smo malo počitnic in z rednim balinanjem smo začeli v sredo, 11. januarja 2017. Na žalost je bila na ta dan tako velika vročina, da je temperatura na baliniščih dosegla 42 stopinj Celzija. Imeli smo namen počakati do ene popoldne, ko po navadi začnemo s tekmovanjem, potem pa bi odšli domov, saj verjetno ne bo nikogar, ki bi se izpostavil takemu vremenu. Na naše presenečenje je prišlo kar nekaj ljudi, od katerih se je šestorica odločila, da bodo odigrali vsaj eno igro - tri proti trem. Vročina pod pločevinasto streho balinišč je naraščala, ampak junaki se niso dali, odigrali so igro, eno uro in pol, do trinajst točk in po končanem tekmovanju so zmagovalci delili denarno nagrado s premaganci, tako, da so si skupaj privoščili hladno pivo in še kaj. Tri dni kasneje, v soboto, smo imeli na baliniščih že polno število tekmovalcev in temperatura je bila »samo« 36 stopinj. Upamo, da bo naslednji teden, ko bomo imeli občni zbor in volitve odbora balinarske sekcije, vreme malo bolj prijazno in da se bodo tudi vsi člani vrnili iz prazničnih počitnic.

DRUŽABNI PROGRAM V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES Februar in marec 2017

Nedelja, 12. februarja: od 12. ure dalje bo
Valentinov ples z ansamblom The Masters.

Posebnost dneva bo praznična izbira jedi
in lucky door prize.

Rezervacije pri recepciji kluba.

Nedelja, 12. marca: od 12. ure dalje **mesečni ples;**
Jožice in Jožeti še posebej vabljeni.

Za ples in razvedrilo bo igral ansambel The Masters.

Sobota, 25. marca: od 6. ure dalje **DRUŽABNI**
VEČER članov druge in tretje generacije ob
predvajanju posnetkov turističnih lepot Slovenije in
predstavitvi delovanja in bodočnosti Kluba Triglav
Mounties. Restavracija bo odprta
od 5. ure popoldne dalje.

Za kontakt se obrnite na Branka Fabjančiča,
tel: 0428 004 139.

Obveščamo tudi vse slovenske organizacije in člane slovenske skupnosti, da bo v Klubu Triglav Mounties kakor vsako leto na praznik dneva slovenske neodvisnosti, ki ga bomo slavili v nedeljo, 18. junija 2017, tudi podelitev Priznanj slovenske skupnosti najzaslužnejšim članom slovenske skupnosti v NSW za njihovo požrtvovalno delo na različnih področjih dejavnosti za našo skupnost. Vabimo vse organizacije in posameznike, da izberejo imena zaslužnih ljudi, vrednih takega priznanja in jih pošljejo na **„Slovenian Community Awards Committee“ pri Klubu Triglav.** Odbor je sestavljen iz zastopnikov vseh slovenskih organizacij v NSW in člani odbora bodo skupno izbrali, kateri od predlaganih kandidatov najbolj zaslužijo priznanja skupnosti.

ZAPISI CILKE ŽAGAR IZ LIGHTNING RIDGE

Jože Žohar

Prijatelj mi je iz Ljubljane telefoniral, če vem, kje je Jože Žohar. Jožeta sicer nisem nikoli osebno srečala, vendar v času, ko je vodil revijo Svobodni razgovori, sva bila v rednem kontaktu. Imel je čudovit slikovit rokopis in vedno mi je pisal dolga pisma z nasveti o mojem pisanju za to revijo. Bil je neutrudno požrtvovalen in sva se pismih in spisih zelo produktivno prepirala dolga leta. Sva pač bila vsak na svoji ideološki strani in gledala na življenje iz različnih perspektiv.

Ne, ne vem, kje je Jože zdaj. Nekdo je rekel, da je v domu ostarelih, ker ima demenco. Ne vem, če je to res, saj je bil mlajši od mene in zelo inteligenten. Izdal je par knjig in dobil veliko pohval. Bil je odličen vodja naše literarne skupine in sem mu zato hvaležna. In tudi za izmenjavo misli. Skoraj škoda, da se nisva nikdar srečala, čeprav sva pisala dolge polemike po časopisih. Telefonirala sem vsem Slovencem, ki jih poznam v Sydneyu, pa nihče ne ve, kje je Jože Žohar. Nekaj res starejših se še spomnijo imena in družine Žohar, povečini pa ne vedo, kdo je to. Kar pretreslo me je, da smo tako hitro izbrisani iz spomina. Se mi zdi, da je Jože zapisan edino v spominu nekoga v Sloveniji. Edino kot del svojega naroda.

Osamljenost

Veliko ljudi je vedno okrog mene, rada imam vse te prijatelje, vendar se čutim osamljena. Moja švicarska prijateljica pravi, da so prijateljstva v Avstraliji hitro sklenjena in še hitreje pozabljena.

Pogrešam slovenske politične somišljenike in nasprotnike. Ne vem, katere bolj pogrešam. Mogoče je res, da bolj pogrešam nasprotnike kot somišljenike, kajti od nasprotnikov sem se vedno kaj naučila. Nekateri trdijo, da smo se prepirali, a jaz pravim, da smo se učili ob izmenjavi misli.

Na žalost je moji generaciji zmanjkalo energije, s katero smo si prej brusili ideje in mišljenja. Zdaj se mi zdi, da se nihče več ne zanima ne za politiko in ne za bodočnost. Pustimo, da gre življenje kot ga začujejo bolj mladi in energetični posamezniki, ki še verjamejo svojim idealom. Smo tudi vsi sprejeli to moderno politično korektnost in si ne upamo izraziti svojih resničnih prepričanj. Novo izvoljeni ameriški predsednik Trump nas je šokiral s svojim nekorektnim nastopom, a zdaj ga je sprejel kot voditelja ves svet. Se mi zdi, da je do podobnega zaključka prišel tudi

ljubljski škof, ko je rekel, da nam je tako dobro, da smo postali leni in se ne vključujemo v družbene probleme. Avstralski Slovenci smo verjetno samo utrujeni in rahlo razočarani in malo bolj trezni.

Politična kultura

Politična kultura je pomembna za zdravo rast naroda, zato bi ji morali posvečati več pozornosti. V politiki imamo konsenzus ali konflikt, sporazum ali borbo različnih prepričanj. Seveda se vsi borimo za sporazum, vendar v borbi se izbrusijo ideje.

Ob prihodu v Avstralijo smo se vsi prepirali in tako idejno osveščali eden drugega. Komunisti in antikomunisti, demokrati in diktatorji so nas neutrudno usposabljali, da bi nas pritegnili v svoje vrste in bi tako povečali njihov glas in uresničili njihove načrte. Seveda v naši slovenski izseljenski družbi ni bilo prostora za nevtralnost. Če nisi naš, si njihov. Posebno kadar hočeš kaj povedati, moraš paziti, komu boš všeč. Če ne boš nikomur všeč, ostaneš sam. Biti sam, je precej žalostno, posebno za nove priseljence v tujini. Tako smo se vsi odločali za eno ali drugo ekipo, samo da smo postali del neke skupnosti. Na sestankih v klubih smo brezpogojno sedeli z desnimi ali z levimi člani kluba, da je bilo lažje šteti, kdo bo imel več glasov pri volitvah.

V športu kot v politiki igralci včasih menjajo članstvo, če jim nasprotna ekipa nudi več. Tisto VEČ je mogoče denar, čast, vpliv ali prijateljstvo. Pri politiki igra prepričanje glavno vlogo, le da se redko vprašamo, kje je zraslo to prepričanje in kako močno je. Mogoče je celo pomanjkljivo.

Jožetov oče Gregor je bil eden prvih komunistov v Sloveniji. Bil je reven, zato se je boril za delavske pravice in proti bogatim izkoriščevalcem. Poslušal je Stalinove obljube o enakosti za vse in se je veselil komunizma. Za svoje prepričanje bil večkrat zaprt v stari Jugoslaviji. Večkrat je tudi odšel delat v Nemčijo, da je preživel številno družino. Doma je delal za vinogradnike. Ko so prišli Nemci, so zaradi njegove politične pripadnosti družino preselili v Srbijo. Da bi tam preskrbel svojo številno družino, je Gregor začel preprodajati vino in tobak. V enosobni hiški iz blata, kjer so stanovali, je ustanovil gostilno. Tu so popivali Nemci, Italijani, Rusi in domačini. Od kmetov je Gregor kupil sode vina in snope tobaka, kar je potem prodajal na drobno. Po italijanski kapitulaciji so Nemci italijanske vojake zaposlili v

konjušnici. Italijani so Gregorju prinesli nemško konjsko opremo v zameno za vino in on je to opremo zamenjal s kmeti za vino in tobak.

Gregor se je veselil ruske zmage in komunizma. Pili so v dolge večere in peli: Slovanski sin premagal bo Berlin.

Nemški okupatorji so zahtevali, da Srbi stražijo železnico. Če bi partizani minirali železnico, bi Nemci pobili te stražarje in vaščane kot talce. Premožni Srbi so plačali Gregorju, da je ponoči stražil namesto njih.

Po osvoboditvi se je Gregorjeva družina vrnila domov. Vinogradniki niso več rabili delavcev, ker je zadruga kupovala vino prepoceni, da bi lahko plačali delavce. Gregor je zaman čakal na obljubljeni lepšo bodočnost. V komunizmu ni mogel preživljati družine. Na kraju je od žalosti in razočaranja umrl. Gregorjev sin Jože je kot najstarejši prevzel odgovornost za družino. Od očeta se je naučil iznajdljivosti. Delal je od jutra do večera sedem dni na teden, da si je ustanovil privatno obrtniško podjetje in zaposlil druge obrtnike in vajence. Ko mu je posel postal donosen, so ga oblasti strogo posvarile, da ni lepo, če ima privatnik več kot delavec. Jože je pobegnil v Avstralijo.

Včasih premišljuje, če sta Gregor in Jože bila komunista ali narodna izdajalca. Naša ali njihova. Sta v borbi proti kapitalizmu skušala postati kapitalista? Kako nepredvideno v praksi zraste prepričanje.

Pogovori ob bazenu

Vsako jutro čakam, da se bazen odpre ob enajstih in potem plavam eno uro. Svežina, jasno nebo, gibanje v vodi in prijetna družba me poživijo fizično in duševno. Pogovori so tudi zanimiva šola zame, ker poslušam zgodbe različnih narodnosti.

Danes sem poslušala 90-letno Beti, ki pravi, da je užaljena, ker nekateri Evropejci trdijo, da Avstralija nima zgodovine. Vsa moja zgodovina je v Avstraliji, pravi Beti. Do druge svetovne vojne smo živeli mirno preprosto, sproščeno življenje. Nismo se niti zavedali, da poleg Avstralije obstaja še drugi svet ali druga zgodovina. Nismo se dosti zanimali ne za politiko in ne za bogastvo. Bili smo zadovoljni s skromnim, mirnim preživetjem iz leta v leto. Ko so po vojni začeli prihajati priseljenci, smo razumeli, da so to žrtve vojne in smo te reveže sprejeli z odprtimi rokami, ker smo jim hoteli olepšati življenje. Kmalu pa se je pokazalo, da to niso reveži, ampak bolj izobraženi, pridni in sposobni ljudje, ki so takoj začeli tekMOVATI z nami za službe in

zaslužek. Ti priseljenci so bili pripravljeni delati noč in dan pod kakršnimi koli pogoji, da so si zgradili lepše hiše, kot smo jih mi imeli prej. Avstralci smo začeli grdo gledati te nove priseljence, bogataše, ki so popolnoma spremenili naš način življenja. Prej smo bili zadovoljni s svojimi domovi in službami, a priseljenci so začeli tekmo, kdo bo imel večje in boljše. Takrat smo prvič organizirali 'Unions' - sindikate, da bi branili osnovne pravice delavcev.

Vedno je tako, ko se soočamo z neznanci, pravim. Nikoli ne veš, kaj lahko pričakuješ od ljudi, ki so zrastle v drugačni kulturi in pod drugačnimi pogoji. Nihče ne ve, kaj so prinesli v glavi in v srcu.

Evropski priseljenci smo se kljub vsemu hitro udomačili, ker prihajamo iz podobnih razmer in smo vzgojeni v krščanskem duhu. Zdaj se skupaj s tu rojenimi domačini soočamo s priseljenci iz drugih kulturnih skupin. Tudi mi bi radi pomagali ubogim beguncem, a nas je strah, da bodo s svojim vedenjem spremenili naš način življenja.

Danes sem plavala s Slavico. Povedala mi je s ponosom, da je bil njen oče partizan in narodni heroj s spomenico. Bil je celo osebni Titov prijatelj. Leta 1948, ko se je Tito sprl s Stalinom, so njenega očeta ujeli, ko je poslušal radio Moskva. Dobil je tri leta zapore na Golem otoku, kjer so mu hoteli z mučenjem spremeniti pogled na svet. Cele noči je baje sedel v kamnitem bunkerju in mu je voda curljala na glavo.

Na štiri in pol kvadratnih kilometrih kamnitega otoka se je vršil tajni kazenski proces proti tistim, za katere so slutili, da niso zadovoljni v Titovi Jugoslaviji. Za napačno šalo, nasmeh ali namig si lahko izgubil glavo. Mnogi od teh so bili ljudje iz visokih položajev, ki so bili osumljeni, da se niso strinjali s Titovim vodstvom. Na Golem otoku je prestajalo kazen 16000 političnih zapornikov. Mnogo jih je podleglo lakoti, mučenju in boleznim, drugi pa so za vedno ostali spremenjeni. Kaznjenci so prenašali kamenje iz ene strani na drugo stran otoka v hudi vročini in dežju in mrazu. Pri tem so jih spodbujali udarci stražnikov. Kamenje so oblikovali brez orodja, a vendar so gradili poslopja in bunkerje. Iz Golega otoka ni mogel nihče pobegniti; nekateri ga primerjajo z neslavnim Alcatraz zaporom. Goli otok je priznan kot najsramotnejši zapor v Evropi po drugi svetovni vojni. Pravijo, da je to najbolj krvavo mesto na Balkanu. Ime Goli otok so ljudje v moji mladosti omenjali šepetaje, a tudi danes tega dela naše zgodovine še ni v zgodovinskih knjigah. Mogoče bi bilo dobro, da bi v spomin Titu ob dnevu

mladosti vsako leto organizirali izlet mladine na Goli otok. To me spomni na leto 1973, ko je prišel na turnejo v Avstralijo ansambel Savski val. Vozili smo jih iz mesta v mesto in v našem avtu je bil tudi novinar kot njihov politični varuh, da jih ne bi mi emigranti pokvarili. Pogovarjali smo se o političnih zapornikih in ta novinar je rekel, da ima vsaka država politične

PISMO IZ SLOVENIJE

Pozdrav vsem tam daleč, a v srcu blizu!

Sva mama Natalija in oče Tadej Iskra. Imava srečo biti starša treh čudovitih otrok Anje, Marka in Matica. Življenje je naši družini dalo možnost videti in živeti s čudeži, ki nas spremljajo skoraj vsak dan. Eden od teh čudežev ste tudi Vi, ki ste kilometre daleč, pa vendar zelo blizu.

Pred enajstimi leti se nam je rodila hči Anja, naš prvi biser, leto in pol kasneje sta blagoslovila našo družino še dvojčka Mark in Matic. Nisva si mogli zamisliti večje družinske sreče in dara, kot tri najlepša bitja na svetu, ki so bila zaupana in podarjena nama. Prvi meseci so bili mirni, trije zdravi otroci; si lahko zaželiš še kaj lepšega? Po šestih mesecih pa smo začeli opazovati, da se Matic ne razvija in ne napreduje kot njegov bratec. Začelo se je divjanje, raziskovanje in nepopisen strah, kaj je narobe z najinim otrokom. Po nekajmesečnem iskanju pomoči in odgovorov, je prišel odgovor, ki nam je sesul svet, diagnoza cerebralna paraliza: Vaš otrok ne bo hodil, ne vemo ali bo lahko govoril, razmišljal, pripravite se tudi na epileptične napade, je bil odgovor vseh zdravnikov. Ne moreva opisati takratnih občutkov. V nama je kričalo, ne najin otrok, ne bova pustila tega, sigurno mu lahko pomagava.... Takoj smo začeli s terapijami. Vsak dan, kamor je bilo potrebno, vse kar smo izvedeli, da bi mu mogoče lahko pomagali. Z leti je Matic počasi napredoval, po majhnih korakih z veliko truda smo dosegli, da se je lahko premikal po kolenih, začel govoriti in uporabljal roke. Kolikokrat sva na skrito jokala, da nas ne vidijo otroci. Nekega dne pa je Matic videl, kako njegovi mami tečejo solze, takrat je že znal govoriti, priplazil se je bliže, me objel in rekel: Mama, zakaj jokaš? Sem žalostna, ker te nogice ne ubogajo! Matic me še močneje objame in reče: Mami, ne jokaj, jaz bom veliko telovadil in boš videla kako bom hodil. Takrat sva končala z jokom. Sklenila sva, Matic naju ne bo tolažil, od zdaj naprej sva midva njegova podpora in zagon, ne on najina. Spomnim se tudi Marka in Anje, kako sta potrpežljivo spremljala in se trudila biti odgovorna in razumna, saj je večina časa bila porabljena za bratca Matica.

zapornike. Jaz sem ugovarjala, da v Avstraliji niso kaznovani, če se ne strinjaš z oblastjo, ampak samo, če narediš kriminalno dejanje. Ker je ta novinar bil starejši človek in jaz še nežno mlada, mi je rekel, da sem naivna in nevedna, če tako mislim. Prepričanje raste okolju primerno.

Ko je bil Matic star pet let, smo izvedeli za nemško kliniko. Bila je zelo veliko upanje. Na pregledu so nam obljubili, da lahko Matica spravijo na noge, vendar pripravite veliko denarja. Tisti dan se tudi med sabo nisva pogovarjala, saj sva vsak po svoje premišljevala. Vedela sva, da toliko denarja nimava, Maticu pa morava pomagati. Ko so sorodniki izvedeli našo stisko, so brez naše prošnje, kar sami od sebe, pomagali. Skupaj smo lahko Maticu omogočili nakup nemških pripomočkov, s katerimi je naredil prve korake. S terapijami in nemškim zdravljenjem nam je uspelo, da ni bil več prikovan na voziček in da se je v notranjih prostorih lahko premikal brez vozička.

Midva in Matic pa smo želeli naprej; Matic je sanjal o hoji in igranju z drugimi otroci. Izvedeli smo za dr. Parka in operacijo, ki mu lahko pomaga do samostojne hoje. To so bile najine sanje, da to nekoč omogočiva najinemu sinu. Te sanje sem zaupala naši predragi sestrični Sandri, ki živi v Avstraliji. Poskusimo, ti bomo pomagali, nimamo kaj izgubiti, so bile njene besede. Sandra, sem rekla, to je ogromno denarja, samo za operacijo, Matic pa po tem rabi še ogromno fizioterapij, ki jih je prav tako potrebno plačati. Sandra je bila trmasta, dajmo poskusiti, je rekla. In smo, dragi moji. Po Božjem čudežu je Matic imel pred enim letom operacijo.

Ne morem se zadosti zahvaliti in povrniti dobroto Vam, tam daleč proč. Matic danes hodi, se igra, teče, gre lahko sam iz hiše, ... Še zmeraj gara, ima ogromno fizioterapije, vendar ta ni boleča in toliko naporna. Vsak njegov korak, ki ga zdaj lahko uživa, je tudi Vaš, naj vam Bog povrne.

Še enkrat, iskrena hvala. Naj vam bodo prazniki blagoslovljeni v pravem pomenu besede in naj vam bo dano, da vsak dan, vsako minuto vidite in uživate čudeže, ki nam jih Bog poklanja.

Matic, Mark, Anja, mama Natalija in oče Tadej Sušak, Slovenija, 21. 12. 2016

25-dnevno potovanje na Antarktiko

25 Day traverse with the French Polar Institute to Antarctica, the one of the coldest places on earth

On Thursday the 05th January, 2017 I returned back from 8 weeks in Antarctica and one of the most extraordinary experiences of my life. Given the interest many have shown in this experience I provide you the following. Commencing my journey by living through and surviving a 7.5 earthquake in Christchurch New Zealand followed by completing a 25 Day traverse with the French Polar Institute to the French and Italian Scientific Research station, Concordia Station in Dome C, one of the coldest places on earth, was amongst some of the memorable experiences. During my time in Concordia Station I stood in working telescopes capable of viewing stars, planets and the sun thousands and thousands of kilometers away. I visited an ice cave / warehouse where the temperatures range between -45 degrees C to -55 degrees C below zero for the storage of ice cores, which have been drilled to study all manner of things such as emissions, climate change, weather, environmental trends, etc. I viewed ice cores which are some 800,000 years old!

I was astounded at the most interesting and super intelligent people I met in Antarctica from all over the globe. I engaged with scientists, meteorologists, glaciologists, engineers, etc, but they were all so down to earth and so enthusiastic to explain to you their work in Antarctica. Some are extremely young but just brilliant minds.

Exposed to extreme cold weather of well below -35 degrees C, altitudes of up to 3,280 meters above sea level and blizzard conditions, whilst extremely dangerous, unforgiving, highly hazardous, however, absolutely spectacular, this environment also provided great insight into Antarctica and its environment. Having the opportunity to walk amongst the Adelie and Emperor penguins was also an absolute thrill as was celebrating my 49th

Birthday, Christmas and New Year in Antarctica and the Antarctic waters.

Celebrating new year on the L'astrolabe ship was also momentous given this is the last season of sailing for this ship to Antarctica. So I was amongst a small group of people who will be the last ones to ever spend a new year on this ship in these oceans. In fact it is very likely the ship will be scrapped at the end of this season. There is no doubt this is rather sad given she has been sailing the Great Southern Ocean between Australia and Antarctica

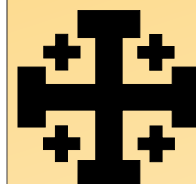
and ferrying vital supplies and people for the good of science and exploration since about 1987 / 1988.

Whilst the 9 day voyage on the L'astrolabe was extremely challenging, particularly given we were stuck in pack ice for some 3 days and the sea sickness was prevalent throughout all passengers, it was an amazing time. Patrice Godon, the current outgoing head of Antarctic operations for IPEV mentioned to us, that "the L'astrolabe is the medicine one must take to experience and enjoy Antarctica." I now know exactly what he meant by that. It is true in every sense. Being sea sick is not a pleasant experience. Notwithstanding all the amazing experiences and opportunities I was presented with during the 8 weeks, amongst my proudest moments and privileges was having the opportunity and good fortune to fly and present the Slovenian National Flag in Antarctica. As a Slovenian Citizen I could not have been more proud of these moments. The

photos taken with the Slovenian flag took place in various locations across Antarctica, including a photo taken at the world renowned Concordia Station in Dome C, Antarctica, one of the coldest places on earth! Please allow me to sincerely thank and acknowledge Ambassador Hon. Helena Drnovšek Zorko and the Slovenian Embassy for providing me the beautiful Slovenian flag for this trip.

Eddy Kontelj, Geelong

KOMISARIAT ZA SVETO DEŽELO

Tržaška 85, SI-1000 Ljubljana, REPUBLIKA SLOVENIJA

Tel.: +386 (0)1.2444250, fax: +386.(0)1.2444253, GSM: 041/669-134

<http://www.sveta-dezela.si> e-mail: pater.peter@rkc.si

DAVČNA ŠTEVILKA:41749467; TRR (Abanka) 05100-8010637691

ROMARSKI PROGRAM ZA SVETO DEŽELO 2017

Romajte v Sveto deželo s frančiškani, ki so varuhi božjega groba v Jeruzalemu in varuhi svetih krajev:

od 26. junija do 3. julija 2017

od 28. oktobra do 4. novembra 2017

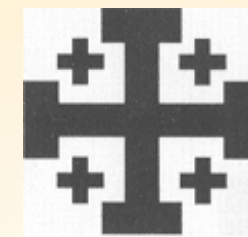
od 25. decembra 2017 do 2. januarja 2018

VODSTVO ROMANJA: pater Peter Lavrih, OFM, CTS

Ob prijavi si že lahko oskrbite s knjigo SVETA DEŽELA, VODNIK, kar Vam bo služilo za dobro pripravo na romanje. Cena 15 €. Prav tako Vam je na voljo DVD Sveta dežela, cena 15€. Oboje skupaj samo 20€. Vse dobite na Komisariatu.

OB PRIJAVI POTREBUJEMO:

- Priimek in ime.
- Naslov, pošta.
- Rojstni datum.
- ŠTEVILKA POTNEGA LISTA in do kdaj velja.
- Telefon; e-naslov.
- PLAČILO AKONTACIJE IN PRIJAVA JE VELJAVNA.

Vabimo vas, rojaki iz Avstralije, da vključite v svoj obisk Slovenije še romanje z nami v Sveto deželo. Povprašajte o vtisih tiste, ki so že romali z nami! Pozdravljeni in dobrodošli!

Igralska skupina Melbourne

Naš namen: Vzpodbujati Slovence prve, druge in tretje generacije, da se vključijo v skupino, kjer nastopajo v slovenskem jeziku in tako uporabljajo in si nabirajo znanje in izkušnje, kot tudi osebno samozavest pri govorici in nastopu. Zadnjih osem let smo edina slovenska igralska skupina v Avstraliji. V vseh letih smo imeli vključene tri generacije Slovencev v Melbourne, v zadnjih treh letih tudi študente tečaja slovenskega jezika za odrasle, katerega vodim že 15 let.

Gledalci so navadno starejši člani slovenske skupnosti, pridejo pa tudi mlajši, katerim pomaga kratka razlaga v angleškem jeziku in tako lažje sledijo predstavi na odru. Zadovoljni so ob koncu in z veseljem povedo, da so razumeli. Trdno sem prepričana – to je tudi mnenje članov igralske skupine – da je delo igralske skupine v slovenski skupnosti velikega pomena, saj prinašamo slovensko besedo v humoristični obliki, kulturo, veselje in predvsem smeh, in obenem seznanjamo z deli slovenskih in tujih dramatikov, pisateljev in pesnikov.

Besedilo je treba, s pisnim dovoljenjem avtorja, skoraj vedno malo poenostaviti, spremeniti in nekaj dodati (včasih tudi eno vlogo razdeliti na dve osebi), da se igralcem olajša učenje besedila.

Velikokrat je potrebno posebno razložiti in vaditi vsako slovensko besedo. Šele potem pride dramatizacija in prikaz zaželenega karakterja na odru. Igralci imajo tudi mnogo idej in se pogovorimo in odločimo, kaj moremo uporabiti. Vadimo v dvorani Slovenskega misijona v Kew - najlepša hvala patru Cirilu.

Na vseh naših zadnjih predstavah smo imeli kar lep obisk (v Kew – 70, Planica – 58, Jadran – 80, Slovensko društvo Melbourne – 20, misijon v Sydneyu – 80). V Geelongu smo vsa dosedanja leta imeli lep obisk in to upamo tudi za predstavo februarja 2017.

Slovenski klub Jadran, Slovensko društvo Melbourne in slovenska misijona Melbourne in Sydney so objavili naše nastope v njihovih glasilih: v pismih članom, v reviji Misli in v Oznanilih. Tudi obe slovenski radijski postaji, SBS in 3ZZZ, sta objavili vabila in spored nastopov, kot tudi kratek intervju. Hvala lepa!

V lanskem letu smo izbrali komedijo slovenskega dramaturga Vinka Möderndorferja JOŠKO IN MICKA (originalni naslov JOŽEF IN MARIJA – spremenili smo naslov).

O komediji: Veseloigra je predstavila bogato, ošabno Micko, ki se je želela, na možev predlog,

učiti francoščine. S sosedama, Nušo in Vlasto, se je Micka pogovarjala ob kavici, se bahala z izleti po svetu, razkazovala svoje dragocene knjige in komaj čakala doktorja francoščine. In kako je bila Micka nevljudna do sosede Tince! Vodovodnega inštalaterja Joškota so klicali, da popravi curljanje vode v kleti. Pa, oh ta smola! Prišlo je do velikega nesporazuma. Gospa Micka je mislila, da je prišel doktor francoščine. Seveda Joško pa je mislil in govoril o svojem delu. Micka pa o učenju francoščine. Kakšna zmeda! In kaj se je zgodilo, ko se je vrnil domov mož Franček?

Izbira materiala, scene, včasih tudi scenarij, in režija: Draga Gelt OAM. Pomembno pri Igralski skupini Melbourne je, da nastopajo in sodelujejo tudi igralci in igralke, ki so rojeni že v Avstraliji, torej druga in tretja generacija Slovencev: Frank Pristov, glavna moška vloga letos, druga generacija, študent na tečaju slovenskega jezika za odrasle, lani tretjič. Jana Robinson Jereb, stranska vloga, študentka na tečaju slovenskega jezika za odrasle, lani drugič. Lili Eggleston Tomažič, stranska vloga, nekdanja študentka na tečaju slovenskega jezika za odrasle, lani drugič. Anica Markič, glavna ženska vloga, dobro poznana že iz prejšnjih let (v Avstralijo prišla kot 13-letna deklica). Romana Žetko, predsednica Slovenskega kluba Jadran, stranska vloga, lani drugič v igralski skupini. Tone Urbas, stranska vloga, dobro poznan iz prejšnjih let. Za predstavo v Sydneyu je zaradi bolezni igralke priskočila na pomoč Ljubica Postružin. Ozadje – kulise je naslikala Lili Eggleston Tomažič, znana slikarka, s pomočjo Margaret Reisman. Tehnični vodja – luči in ozvočenje urejuje letos Slovenec tretje generacije, Harry Van De Laak, vnuk Helene Leber. Helena Leber je skrbela za šminke in frizure. Odrska voditeljica: Romana Žetko. Pomoč na odru, priprava dvorane in vstopnice: Frank Pristov in Lojze Markič, vstopnice Margaret Reisman; splošna pomoč - vsi igralci. Fotografiranje: Julia Markič Smith (tretja generacija), Margaret Reisman in Sarah Robinson (tretja generacija). Video – David Robinson, Avstralec.

Veseli smo bili vašega obiska in priznanja - hvala vam!

Upam, da bomo lahko tudi v prihodnje razveselili gledalce in poslušalce.

Draga Gelt OAM

IZ PISARNE ČASTNEGA KONZULA RS V SYDNEYU

Spoštovani!

Obveščam vas, da je bil 12.12.2016 g. MARK STARIHA potrjen od avstralske vlade kot častni vice-konzul za državo NSW z vsemi pooblastili, ki pripadajo častni funkciji konzulata.

Mark Stariha mi je bil do sedaj v veliko pomoč zaradi mojih poslovnih in osebnih odsotnosti v Sloveniji.

V veliko pomoč mi je bil tudi pri ustanavljanju in vodenju Slovensko - avstralskega poslovnega kluba v Sydney-u.

Z njegovimi dodatnimi pooblastili bodo posli lažje in hitreje stekli tako za konzularne zadeve, ki so pomembne za slovensko skupnost v NSW-u, kot tudi za Slovensko-avstralski poslovni klub.

S spoštovanjem,

Anthony Tomazin | Častni konzul Republike Slovenije

T: 02 9715 4701 | F: 02 9715 4801 | M: 0419 215 255 |

E: slovenian.consulate.nsw@gmail.com

c/o Royal Guardian Mortgage Corporation | Level 1 | 4 Railway Parade | Burwood NSW 2134

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$520: Alfred & Jeni Brežnik. **\$240:** M & P Beribak. **\$200:** Štefan Žalik, Alojz Fabijančič. **\$100:** Alojz & Jožica Ličen, Pavla Fabian. **\$80:** Olga & Emil Lagondar, Gabriela Bugar. **\$60:** Anton & Marija Brne. **\$50:** Michelle Šušteršič, Božena Potočnik, Maria Brgoč, Terezija Jošar, N.N., Martin Pajmon. **\$40:** Jakob Chuk, Nino & Bruna Burlovič, Emil Zajc, Ivan & Afra Trebše, Lojzka Rutar, Vida Valenčič, Marjan Peric, Anica Zupančič, Irena Ivetič, Jožica Jurin, Alojz & Anica Markič, Milan Zadnik, Mario Zadnik, Ivan Pišotek, Franc Vertel, Bruno Vidau, S & M Kolar, Branka Iskra, Marija Toš, Albin Fabian, Jože Kapušin, Aleksander Slavec, Rozi Pliberšek, Joseph Krušec, dr. Tomaž Možina, K & D Geržina, Dušan Jenko, Teresa Kaiser, Elvira Mahnič, Ivan Petelin, Janez Robar, Anton Mikuš, Srečko Baraga. **\$30:** Anica Horvat, Anka Brgoč, Danila Štolfa, Marija Pongračič, Vika Gajšek, Bernard Brenčič, Srečko & Majda Brožič, Frenk & Rezika Fekonja, Jože & Majda Grilj, Hermina Koroša, Branko Repolusk, Joe & Angelina Kučko, Evelyn Kojc Spiteri. **\$20:** Terezija Matuš, A & G Špiclin, Jože Konda, Milan Kavič, Matilda Klement, Jelena Prekodravac, Jože & Katy Stopajnik, Angelca Povh, Traudi Smuc, Anna Pegan, Leon Robar, Maria Vončina, Marta Zrim, Draga Vadnjak, Frank Tomažin, Janez Ritoc, Olga Dobrovšak, Franc Verko, Anton Novak, Slavko Blatnik, Ema Bole Kosmina, A & J Kruh, Olga Žužek. **\$15:** Ivan Košak, Melita Zupan, Drago Grlj, Angela Brala. **\$10:** Anton & Maria Iskra, Štefanija Kovačič, Kristina Vičič, A & M Tukšar, Norma Ivančič, Alojz Jakša, Marija Marušič, Peter Bole, Anna Pekolj, Valentin & Tilka Lenko, Olga Gale, Lojze & Iva Jerič, Malči Rostan, Vinko Tomažin, Martin Šuštarich, Ana Šutej, Ivan Mohar, Branko Kresevič, Marija Kalčič, Lidija Bole, Ivan Barač, J & A Mavlak, Jože Žužek, R & M Uljan, Herman Muster, I & H Zver, Alojz Gašperič, M & M Godec, Dora Barba, Anton Šajn, Terezija Simunkovič, Milena Birska, Alojz Korošec, Franc Danev, Angela Dodič, Milica Dular, Majda Skubla, Milka Tomažič, Maria Umbrasunas, Viljem & Kristina Bauer, Branko Jerin, Albert Logar, Frančiška Ludvik, Vinka Markovski, Fani Maver, P & S Rob, Toni Zrimšek, Štefan Horvat, Marija Kromar. **\$5:** Nežika Polajžer, Marija Jamšek. **ZA LAČNE: \$100:** Anica Lapuh (sestram Matere Terezije). **\$60:** Nadia Vonic. **\$40:** Marta Zrim, Neva Roeder, Alojz Gašperič. **KARITAS SLOVENIJA: \$500:** Marija Martin. **ZA MISIJONARJE: \$50:** Branko Kresevič, Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic). **ZA p. STANKA ROZMANA: \$500:** Marija Martin. **\$200:** N.N. **\$100:** Janez Černe, N.N. **\$20:** Feliks & Metka Grandovec. **ZA p. JANEZA MUJDRICA: \$100:** Janez Černe. **ZA SIROTIŠNICO V KASISI – ZAMBIJA: \$2500:** Štiri družine iz Canberre. **ZA p. HUGA DELČNJAKA: \$200:** N.N. **ZA MISIJON NA SALOMONOVH OTOKIH: \$200:** N.N.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

VSEBINA

- 3 Najboljše zelje - Najboljše želje
- 4 Evropa išče svojo dušo
- 5 France Balantič - celostno spoznanje ali gledanje s tretjim očesom
- 8 Gospodovo razglašenje in mojster Plečnik
- 9 Izpod Triglava
- 12 Slovenian Mission Melbourne
- 20 Slovensko društvo St Albans
- 21 Slovenian Mission Adelaide
- 27 Slovenian Mission Sydney
- 33 Slovenska skupnost v Perthu WA
- 34 Življenje pri Slovenskem društvu Sydney
- 35 Iz Kraljčine dežele QLD
- 36 Iz Kluba Triglav Mounties
- 39 Zapisi Cilke Žagar iz Lightning Ridge
- 41 Pismo iz Slovenije
- 42 25-dnevno potovanje na Antarktiko
- 43 Romanje v Sveto deželo
- 44 Igralska skupina Melbourne
- 45 Iz pisarne častnega konzula RS v Sydneyu
- 45 Vaši darovi

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Slovenska zimska idila na Ratitovcu (1678 m) v Julijskih Alpah, kot jo je videl in fotografiral pred nekaj leti pater Stane Zore OFM.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Pozdrav in voščilo patru Valerijanu za njegov 91. rojstni dan so oblikovali v „šopek“ rojaki v Merrylandsu na praznik sv. Štefana, 26. decembra 2016 (foto Florjan Auser).

ŠT. 12 – LETNIK 108 – DECEMBER 2016

AVE MARIA, najstarejša slovenska revija v izseljenstvu, ki so jo 108 let izdajali frančiškani v Lemontu v ZDA, je z decembrom 2016 prenehala izhajati v tiskani obliki. Njen sedanji urednik p. dr. Bernardin Sušnik OFM je obljubil, da bo revija ostala pri življenju v elektronski obliki na internetu na naslovu: www.avemaria-izlemonta.com V uredništvu revije Ave Maria so delali tudi naši patri, ki so delovali v Avstraliji: p. Beno Korbič, p. Klavdij Okorn, p. Bernard Ambrožič, p. Bazilij A. Valentine in p. Valerijan Jenko. Z revijo sta seveda sodelovala tudi p. David Šrumpf in p. Metod Ogorevc.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor)** in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veledetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2017 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@optusnet.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O'MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

DUHOVNIŠKI OKTET OREMUS IZ SLOVENIJE
bo v februarju 2017 pel v Avstraliji

SYDNEY - MERRYLANDS, nedelja, 12. februarja 2017, ob 9.30 dopoldne
WOLLONGONG - FIGTREE, nedelja, 12. februarja 2017, ob 5.00 popoldne

CANBERRA - GARRAN, četrtek, 16. februarja 2017, ob 6.00 zvečer

MELBOURNE - KEW, nedelja, 19. februarja 2017, ob 10.00 dopoldne

ADELAIDE - WEST HINDMARSH, nedelja, 26. februarja 2017, ob 10.00 dopoldne

Peli bodo že pri sveti maši. Po maši pa bo koncert v cerkvi ali v dvorani.

VABLJENI IN DOBRODOŠLI!

Rent a Car Slovenija

Se vidimo v Sloveniji?

*Za nasvet pri najemu
pokličite Igorja*

+ 386 41 644 626

info@budget.si

**Varno!
Zanesljivo!
Točno!**

Po primerni ceni!

www.budget.si

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.